

Kıbrıs'ta

G

Sosyalist GERÇEK

K

Siyasi Gazete

Nisan 2004, Yıl 7 Sayı:117 - Fiyatı: 750,000 TL (KDV dahil) - İngiltere: 50p.

Halka Karşı, Ülkücü Çeteler Devrede!

- Denктаş, çözüme karşı direnişini, halka karşı direnişe dönüştürdü.
- Nisan ayı, umudu ayağa kaldırma ve başarıya ayı olacaktır.
- Tüm barış güçleri tek yumruk olmalıdır.
- Gelecek, barış yanlısı Kıbrıslılar'ın ellerinde yükselecektir.

Kıbrıs Sosyalist Partisi "Evet" Kampanyasını Meydanlara Taşdı

KSP(Kıbrıs Sosyalist Partisi), 23/03/2004'te, sabah saat 07:00'den, saat 08:30'a kadar Lefkoşa'nın en işlek kavşaklarından olan Bakanlıklar kavşağında "20 Nisan Referandumunda Evet-Kıbrıs Sosyalist Partisi" pankartı açarak kampanyaya başladı.

Sayfa 2'de

Başyazı

Yıllar, aylar dedik. Şimdi günleri, saatleri sayar olduk. Kıbrıs Sorunu'na Annan Planı temelinde çözüm için son viraja girildi. Girilen virajın...

Sayfa 2'de

Neler Oluyor Neler?

VATAN HAINLERİ KÜRTLERİ
SAVUNUYOR

Türkiyeli göçmenlerin epey bir miktarı Kürt. Türk diplomatlar (artık ayırımız gayrımız yok, hepimiz Türk tarafıyız maşallah) İsviçre'de Kıbrıs'a yerleştirilen "Türkiyeli"...

Sayfa 4'de

Türkiye'de 28 Mart Yerel Seçimleri ve Demokrasi

Türkiye'de yerel seçimler 28 Mart'ta yapıldı. Seçim pratiği, gazetemizde daha önce yayınladığımız Türkiye'nin hakim sınıflarının yönetim...

Sayfa 7'de

20 Nisan Referandumu İçin Halkımız Ne Diyor?

20 Nisan'da yapılacak olan referandum için sokağa çıktık ve halkımızın görüşlerini aldık. Kıbrıslı Türk, Kıbrıslı Rum ve...

Sayfa 6'da

KSP Akdeniz Sosyal Forum Toplantısına Katıldı

26-28 Mart 2004 tarihleri arasında Lamaka'da toplanan Akdeniz Sosyal Forum'u, çalışmalarının bir bölümünü Kıbrıs sorununa ayırdı. 26 Mart Cumartesi günü gerçekleştirilen Kıbrıs Sorunu odaklı toplantıya KSP temsilcileri de katıldı. Toplantıya kuzey ve güneyden örgüt temsilcileri ve Akdeniz ülkelerinden gelen Forum delegeleri katıldı. Toplantı PEO genel sekreteri Bambis Kritsis ve Dev-İş başkanı Ali Gulle'nin sundukları bildirilerle başladı. Soru cevap bölümünden sonra örgüt temsilcilerine üçer dakikalık konuşma zamanı tanındı. Bu bölümde söz alan KSP temsilcisi Kazım Öngen de bir konuşma yaptı. Zaman darlığı nedeniyle özet konuşmak zorunda kalan Kazım Öngen'in konuşmasının tam metni aşağıdadır:

Yoldaş Başkan, değerli yoldaşlar, Avrupa Birliği'nin "soğuk savaş" ertesinde emperyalist bir güç olarak ortaya çıkmasından sonra emperyalist güçlerin gündemini dünyanın kaynaklarının ve pazarlarının yeniden bölüşülmesi mücadelesi işgal etmeye başladı. Bu süreçte emperyalist güçler arasında özellikle enerji kaynakları üzerinde hegemonya dalışı öne çıktı.

Bu yeni paylaşım ve hegemonya mücadelesine "yeni dünya düzeni", "küreselleşme" gibi yeni isimler takılarak esas özün gizlenmeye çalışılmaktadır. Ancak gerçekler bize emperyalizmin dünya halklarını ve kaynaklarını sömürmedeki acımasızlığı ve açgözlülüğünün; dünya halkları ile emperyalistler arasında her zaman var olmuş olan uzlaşmaz çelişkilerin hiç bir şekilde değişmediğini göstermektedir.

Hegemonya için mücadelenin en şiddetli ve acımasız, ülkemizin de stratejik bir konumunda bulunduğu Ortadoğu bölgesinde sürdürülmektedir. Günümüzde emperyalist güçlerin en acımasız ve barbarca askeri saldırılarına Irak'ta, Filistin'de, Afganistan'da şahit olmaktayız. Biz Kıbrıs halkı olarak bu tür saldırıları bir süre önce yaşadık. Anglo-Amerikan emperyalistleri ve onların periferik uzantıları Türkiye ve Yunanistan, çıkarları doğrultusunda, adamızı etnik ve coğrafik temelde bölmek için çok çalıştılar ve sonuçta başardılar. Kuzey, Amerikancı bir NATO ordusunun işgali altındayken, İngiliz emperyalistleri de kendi aralarında kavga etmekte olan Kıbrıslıların hiçbir direnişi ile karşılaş-

madan üslerini adada tutmaktadırlar. Özünde Kıbrıs sorununun iki yönü vardır. Biri, emperyalist güçler arasında, ve bugün özellikle Anglo-Amerikan emperyalistleri ile Avrupa Birliği emperyalistleri ve onların bölgesel uzantıları Türkiye ve Yunanistan arasındaki hegemonya dalışı; ötekisi ve en önemli ve belirleyici olanı Kıbrıs halkı ile emperyalizm arasındaki çelişkilerdir.

Bugünlerde, emperyalist güçler arasında Annan Planının uygulanması sayesinde Kıbrıs sorununun çözümü konusunda bir uzlaşmaya varılabileceği görülmektedir. Biz, Kıbrıs Sosyalist Partisi olarak, Annan Planı'nı emperyalist uzlaşma planı olarak değerlendiriyoruz. Bu Plan soruna çözüm getirebilir ancak adaya gerçek barışı getiremez. Buna rağmen biz bu planı destekledik çünkü: 1. Adada 30 yıldan beridir sürmekte olan savaş haline son verecektir ve biz emperyalist bir barışı emperyalist bir savaşa tercih ediyoruz. 2. Adanın Türk ordusu tarafından işgali ile oluşan statüko sona erecektir 3. En önemlisi, biz Kıbrıs halkına ortak anavatanımızı yeniden inşa etme ve halkımızı demokratik değerler temelinde

yeniden birleştirme şansına sahip olacağız. Emperyalizmi yenmek ve adamıza gerçek barışı getirebilmek için halkımızı anti-emperyalist cephede örgütlenme ve anti-emperyalist mücadele verme şansına sahip olacağız.

Emperyalizmi tüm ülkelerde ve sonuçta dünya genelinde yenilgiye uğratmanın yönteminin emperyalist işgal ve etkisine karşı her ülkede anti-emperyalist birleşik cephelerin oluşturulmasından geçtiğine inanıyoruz. Emperyalizme karşı bu cephe vasıtasıyla iktidar mücadelesi verilmeli ve her ülkede anti-emperyalist cephe hükümetleri kurulmalıdır. Her ülkede kurulacak olan bu cephe giderek dünya çapında küresel bir anti-emperyalist cepheye dönüşebilir. Sosyal Forum bu cephelerin oluşmasının tabanını oluşturabilir. Dünyada barış istiyorsak, temiz güvenli, yaşanabilir bir çevre istiyorsak, kaynakların gelecek nesillere de yetmesini istiyorsak emperyalizmi yeryüzünden yok etmemiz gerekmektedir. Ya emperyalizm yaşayacak ve barbarlık dünyaya hakim olacak, ya da halk kazanacak ve insanlığı ve dünyayı kurtaracak. Halk kazanacak.

KIBRIS SOSYALİST PARTİSİ, REFERANDUMDA "EVET" KAMPANYASINI BAŞLATTI

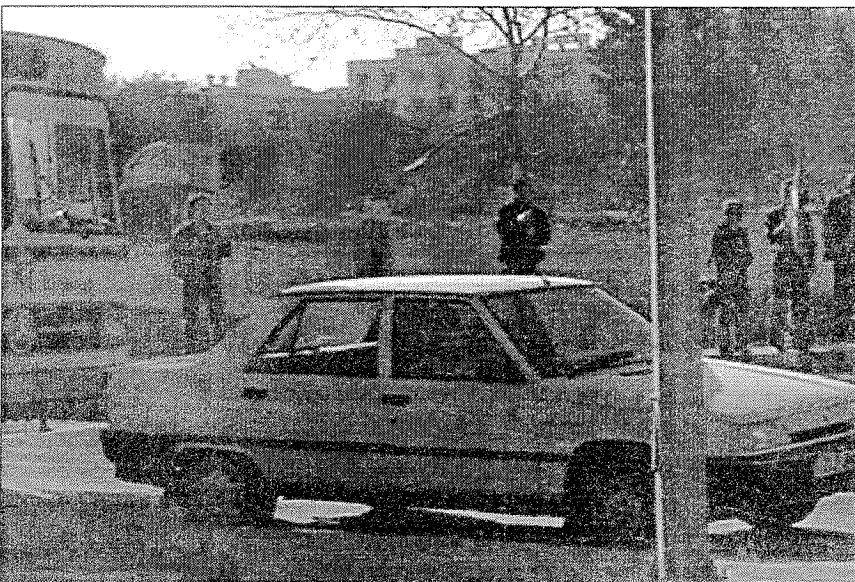
KSP(Kıbrıs Sosyalist Partisi), • 23/03/2004'te, sabah saat 07:00'den, saat 08:30'a kadar Lefkoşa'nın en işlek kavşaklarından olan Bakanlıklar kavşağında "20 Nisan Referandumunda Evet-Kıbrıs Sosyalist Partisi" pankartı açarak kampanyaya başladı. Kıbrıs Sosyalist Partisi, aynı gün halka dağıttığı bildiride, neden 20 Nisan'daki "referandumda evet" kampanyasını başlattığını açıkladı. "Kıbrıs Sosyalist Partisi, Halkımızı "Evet'e" Çağırıyor" başlıklı bildiride şöyle dedi:

"Kıbrıs Türk halkı, mevcut düzenin süremeyeceğini bildiği için "EVET" demelidir, küçücük adamızın yeniden birleştirilmesinde ciddi bir adım olacağı için, çocuklarımızın geleceğinin çalınmasını engellemek için, baskı, terör ve partizanlığın son bulması ve bombaların özgür düşüncüyü susturama-

ması için, ülkemizin bütünün askeri bölgeler ve üsler olarak sürmemesi için, kırk yıllık saltanatın artık son bulması için "EVET" demelidir.

Değerli halkımız, beklediğimiz gün kapıda. 20 Nisan'da, kaderinizi değiştirecek tarihsel fırsatı iyi değerlendirin. 20 Nisan referandumunda "EVET" deyin!" Yoldan geçen araçların, kornalara basarak yoğun ilgi gösterdiği ve otobüslerin içindeki insanların "Denktaş İstifa" sloganlarını attıkları pankart açma eyleminin, 20 Nisan'daki referanduma kadar her gün aynı yerde ve aynı saatte devam edeceği bildirildi.

Başyazı

Umuda Yatmadan, Umudu Yakalamak Gerek

Yıllar, aylar dedik. Şimdi günleri, saatleri sayar olduk. Kıbrıs Sorunu'na Annan Planı temelinde çözüm için son viraja girildi. Girilen virajın ne anlama geldiğini çözüm yanlıları kadar rejim yanlıları da kavradı. Yaratıkları talan ve soygun düzeninin, despotizmin darbe alacağının telaşıyla artan bir dozda saldırganlaştılar. Daha da saldırganlaşacaklar. Nitekim Dünya Tiyatrolar Günü'nde "barış kortejinin" önünü keserek provokasyon yaratmak isteyen rejimin tetikçileri amaçlarına ulaşamadı. Provokasyonları tutmadı. Kıbrıs Türk Halkı'nın barış talebinin gücü karşısında psikolojik yıkım yaşayan ırkçı çeteler ve rejimden beslenen guruhlar daha da saldırganlaşacaklarının işaretlerini vermektedirler. İsviçre'deki gelişmeler karşısında "umuda yatan" (yatırılan) halk yığınları süratle bu ölü toprağını üzerlerinden atıp kararlılıklarını alanlara taşımalarıdır. Zamana karşı yürütülen bu yarışta aksamaya, rehavete yer yoktur. Tüm barış güçlerinin bu kez tek merkezden, BMBP üzerinden referandumda "evet" kampanyasını sürdürmeleri gerekmektedir. CTP'nin hükümetin büyük ortağı oluşu ve görüşmeci heyette "karar verici" konumunda oluşu gerekçe gösterilerek zamanı sessizlik içinde geçirmesi kabul edilemez. CTP ve ona yakın örgüt liderlikleri en kısa zamanda sokağın örgütlenmesine dönük inisiyatif almaları gerekmektedir. Çözüm sürecinden, referandum sürecinden siyasal rant elde etme hesapları yapılacak dönemde değiliz. Kıbrıs Türk'ünün 40 yıllık rüyası olan çözüm ve ortak vatan yaratma koşulları her zamankinden çok daha yakındır. Bunun sorumluluğu ve idraki içinde olmayan Sn. Akıncı "birlik" felsefesini maalesef akamete uğrattı. CTP de "birlik" konusunda seçim sürecinde izlediği ayrı durma pozisyonunu terk etmelidir. Gün alanlarda, köylerde, kentlerde, mahallelerde "umuda yatma" günü değil, her yerde, Kuzey'de, Güney'de "umudu yaratma" günüdür.

LEDRA PALACE'TA MUMILAR BARIŞ İÇİN YANDI

29 Mart'ta Bu Memleket Bizim Platformu içerisindeki bir dizi örgüt ve Solition Now (Çözüm Şimdi İnisiyatifi)'nin ortak olarak düzenlediği eylemde ara bölgede toplanan yaklaşık 500 kişi, Kıbrıs'ta barış ve çözüm istediklerini, adanın yeniden birleşmesi taleplerini ve halkların kardeş olduğunu yaktıkları mumlar, söyledikleri şarkılar ve oluşturdukları insan zinciri ile birkez daha haykırdı. Ara bölgede saat 19:30'da başlayan eylemde, Kıbrıslı Türk ve Rumlar hep beraber barış arzusunu dile getirdiler. Sık sık "Kıbrıs'ta Barış Engellenemez", "Yaşasın Halkların Kardeşliği", "Kahrolsun Faşizm", "Yaşasın Bağımsız, Birleşik Kıbrıs", "Birlik, Mücadele, Dayanışma" sloganlarının

atıldığı eylem, Kuzey ile Güney sınır kapılarından yürüyen eylemcilerin orta noktada buluşmasıyla doruğa ulaştı. Eylemde yapılan konuşmalarda halkın iradesini yok sayanların tarihin çöplüğüne atıldığı ve ne olursa olsun Kıbrıs'ta barışın engellenemeyeceğini ve ortak vatandaşların kardeşçe bir arada yaşamak istedikleri belirtildi.

Daha sonra, Kıbrıslı Türk ve Rumlar elele tutuşarak dev bir insan zinciri oluşturdular.

Şair Neşe Yaşın'ın birçok Kıbrıslı Türk ve Rum şairin ortak olarak kaleme aldıkları şiiri okuduğu gecede İki Toplumlu Koro da yakılan mumların eşliğinde söylediği barış şarkılarıyla eyleme canlılık kattı.

Eylem, atılan sloganlar ve söylenen şarkılarla 21:30 sularında sona erdi.

BKP'NİN YÜRÜYÜŞÜ SONA ERDİ

Birleşik Kıbrıs Partisi'nin İskele'den başlattığı "Referandumda Evet" yürüyüşü 27 Mart'ta Lefkoşa Ledra Palace'ta sona erdi.

Meşaleler, pankart ve dövizlerin taşındığı, birçok partili ve partisiz barış yanlısı kişinin katıldığı yürüyüşte 20 Nisan referandumunda "EVET" demenin Kıbrıs'taki askeri-militarist düzenin yıkılması ve çağdaş demokrasiye ulaşmak ve adanın yeniden birleşmesi anlamına geldiği belirtildi.

ANNAN PLANI'NIN 4. VERSİYONU MASADA

Annan Planı'nın 4. versiyonu İsviçre'deki müzakerelerde taraflara sunuldu. Planın son hali, ekleriyle birlikte 9 bin sayfayı buluyor. Plana göre, Türk tarafının öncekilerle oranla daha fazla tatmin edildiği, "siyasi eşitlik", "güvenlik", "garantiler" konularında planda değişikliklere gidildiği öğrenildi. Türk tarafının elini güçlendiren bu değişiklikler, Rum tarafından ise telaşa neden oldu.

Bizler, bu sorunun burjuva-emperyalist kulvarda çözülmesinin en önemli etkenlerinden birinin emperyalizmin çıkarlarını uyuşturması olduğunu, bunun ise maksimum karı, çıkarı hedefleyen, bunun için herşeyi yapabilen emperyalistler için çok güç olacağını belirtmiştik. Keza, son değişikliklerde de görüldüğü gibi, tüm tarafları tatmin etmek oldukça güç.

Londra Mektubu

A. ONAL

RESPECT

Geçtiğimiz yıl İngiltere'de savaşa karşı milyonların sokaklara döküldüğü günleri hep beraber yaşadık. Buna rağmen Blair hükümeti Bush rejimi ile kol kola Irak'ı işgal etmekten geri durmadı. Hem milyonlara kulak tıkadı, hem de bilinçsiz olan kitlelere Irak'ta kitle imha silahlarının varlığı konusunda yalan söyleyerek bu savaşa girdi. Blair hükümeti son yılda Irak savaşı ve üniversiteleri paralı yapması nedeni ile büyük yaralar aldı.

Blair'ın İngiltere Emek Partisi içinde yer alan milletvekillerinden George Galloway Irak savaşı muhalefetinden dolayı partiden atıldı. Aradan bir yıl geçtiği için savaş ve işgale karşı eylemlerin söneceği ümit ediliyordu. Ancak savaşa karşı olan kitleler Irak'ın işgalinin birinci yılında yine Londra'da sokaklara döküldü. Hem de 100,000 kişi...

Savaşa Karşı Koalisyon bir protesto örgütü olmaktan çıkarak bir ittifak partisi haline dönüşüyor. Liderliğini George Galloway'ın yaptığı ittifak partisi RESPECT gerek AB parlamentosu seçimlerinde, gerekse Londra Belediye Başkanlığı seçimlerinde kendi adaylarını çıkarıyor.

RESPECT İngilizce'de 'saygı' demektir. Ancak bu günlerde savaşa ve Blair hükümetine karşı olan kesimlerin siyasi partisinin adıdır da... RESPECT, AB parlamento seçimlerini Blair hükümetinin uygulamalarını referanduma dönüştürme arzusunuda...

Sendikacıların, İngiliz yasalarındaki ayrımcılık ve ırkçılığa karşı çıkan ve etnik azınlıklar için eşitliği talep edenlerle ilerici-demokrat bir dizi örgütlerin de desteğini alan RESPECT, yerel bazda örgütlenmeye başladı bile...

RESPECT İngiliz Emek Partisi içinde yer alanların desteğini hedeflerken, İngiliz siyasetinde ciddi değişiklikler yapmayı hedeflememektedir. İngiliz emperyalizminin temellerini sarsma ve onun yerine alternatif bir düzeni hedef olarak önüne koymaması, gerek bu örgüt içinde yer alan kişi ve grupların gerekse İngiliz trade unionculuğun ne kadar güçlü olduğunu göstermektedir.

RESPECT'in bu anlamda Blair'ın 'Yeni' Emek Partisi yerine son dönemde radikalleşen ve eski trade unionculuğun Emek Partisi'ni yaratmayı hedeflemesi burjuva çerçevede kalmasına yol açmaktadır.

Ancak RESPECT'in bir kitle hareketi içinden doğması, kitlelerin eylemler içerisinde emperyalist rejimin nelere muktedir olduğunu görmesi kitlelerin daha da radikalleşmesini sağlayacaktır. RESPECT önderliği bu radikalleşmeye yeni bir ivme vererek düzeni yıkmayı hedefleyip hedeflemeyeceğini hep beraber göreceğiz.

İngiliz işçileri trade unionculuğu terk ettikleri, bilimsel sosyalizm için mücadelelerini yoğunlaştırdıkları ve güç kazandıkları oranda İngiliz emperyalizminin temellerini kökünden sarsacaktır.

NELER OLUYOR NELER?

VATAN HAINLERİ KÜRTLERİ SAVUNUYOR

Türkiyeli göçmenlerin epey bir miktarı Kürt. Türk diplomatlar (artık ayırmız gayrimız yok, hepimiz Türk tarafıyız maşallah) İsviçre'de Kıbrıs'a yerleştirilen "Türkiyeli" vatandaşların (kolonların) haklarını savunuyorlar.

Ama gel de sen bu Kürtler'e yaran yaranabilirsen. Tutturmuşlar "200,000 Kıbrıslı Türk'e devlet isteriz", 10 milyon Kürt'e-öldür öldür bitiremediler- hiç hak vermek istemezler. Bu ne iki yüzlülük.

Aldığımız bilgilere göre yakında Denктаş ve Volkan bu Kürtler'i örgütleyip Kıbrıslı Türkler'in üstüne salacakmış?

1974'de Kürt askerleri gönderdiler, 'Türk kanı döküldü' dediler. Şimdi de 'Türk vatanını' Kürtler'e savunduracaklar?

Yahu vaz geçin bu sevdadan! Yakında Türk Kıbrıs'ta da devlet ister bu Kürtler -komünistler de "ne isterseniz verelim der bunlara"!

TÜRKİYELİ OLUYOR KIBRISLI DA OLACAK!

Yahu bu göçmenler Kürt. Nereden çıktı bu Türkiyeli lafı? Hani Türkiyeli demek kötüydü? Hani hepimiz Türktükevvel Allah! Eh onlar Türkiyeli ise biz de Kıbrıslıyık!

Bilmem anlatabildim mi!
Türk'üyle Kürt'üyle Türkiyeli.
Rum'uyla Türk'üyle, Kıbrıslı.

İŞÇİ-PATRON GELİYOR

Seyredin siz. Yakında Kıbrıslılar da birbirini yiyecek. "Ben işçi sen patron, canı cehenneme benim de senin de Türklüğün ve de Rumluğun" diyerekten! "Bu vatani satanlardan Kıbrıslı olmaz" diyerekten. "Sadece işçiler, köylüler, vatansever entelektüeller Kıbrıslıdır" diyerekten!*

Kürtler ne der bu işe?

ZENGİNİN MALI FUKARANIN BAŞINI AĞRITIYOR!

Türk diplomasisi oyunlarını oynuyor, bizimkiler de yorumluyor: "Denктаş'ın yaptıkları Türk tarafı için iyi olabilir."

Doğu Perinçek dememiş miydi size "Denктаş anti-emperyalist adamdır, devrimci adamdır" diye. Daha yeni kafanıza dank etti. İyi ama Denктаş bizim yoldaşı. Anti-emperyalist cepheye girecekti. Ne ondan ses çıkıyor ne de Hasipoğlu'ndan. Tuttular Talat'ın peşinde giderler.

Akıncı'dan bir kazık, Denктаşlar'la Hasipoğulları'ndan bir kazık. İşimiz gücümüz kazıklanmak oldu!

Akıncı'yı boşverin de, Denктаş'la Hasipoğlu'nu anlamak zor. Yahu bırakın şu vatan hainlerini. Yıkacaklar devleti. Gelin bizimle el ele verin, hem İngiliz'in hem de Amerika'nın ağzını burnunu dağıtalım birlikte. Hatta onlarla birlikte iş yapan Rumlar'ın da.

Tabii tabii. Onlarla birlikte iş yapan Türkler'den başlamak lazım. Ve de Türkiye'den. Yoksa plan çalışmaz! Var mısınız?

MAL MÜLK KAVGASI OLUYOR

Globalcılar ne demek istiyorlar? Bir sürü Kıbrıslı Türk 1963-67-74 döneminden kaybettiği mallarının karşılığını alamadı. Vermedi o koskoca devletleri! Ama pek çoğu da malının on mislini aldı. Türkiyeli göçmenler mal aldı. Alsınlar alsınlar, gözümüz yok da, bu mallarının karşılığını alamayanlar ne olacak?

Global mal mülk değişimi isteyenler işte bu malların üstüne oturmak isteyenler. Ganimet malları dağıttılar, sattılar, ceplerini şişirdiler, şimdi anlaşma olursa birileri onlardan bu paraları geri isteyecek diye korkarlar. İskan Dairesi'nin arşivleri boşuna yakılmadı.

Hem İskan Dairesi Arşivleri yakıldı, hem de bu mal mülk işleri 20 sene alır diyorlar.

Almaz almaz. Kurulacak devletler ve de kurumları kararlı olursa o kadar zaman almaz. Hırsızlardan parayı alama da onları hapse tıkar, bu iş de biter. Tabii kurulacak devletler ve de kurumlar hırsızların elinde kalırsa, bu iş 20 yılda da bitmez. Tabii hırsız takımı hırsızlıkları ortaya çıkmasın diye bir yığın provakasyon yapacak, Rum-Türk kavgasını körüklemeye çalışacaktır.

Anlaşma olursa hırsızlar iyice azacak. Bizden uyarması! Kıbrıs'ta birlik siyaseti uzun erimli ve gerekli bir siyasettir. Akıncı-Talat'vari tavırlarla bu iş olmaz. Başımız beladan kurtulmaz! Birliğimizi güçlendirmeli tüm ülkeye de yaymalıyız. Yoksa çekeceğimiz var!

SEÇİMLER İÇİN BİRLİK OLUYOR

Sanki İsviçre'de anlaştılar. Anlaşmasalar da Annan boşlukları doldurdu. Referandum garantilendi. Referandumdan evet çıktı ve sıra yeni devletleri ve devleti kurmak için, ve de Avrupa'ya temsilci göndermek için seçimlere geldi????

Bizim sol kanat ve de barış taraftarı partilerimiz burjuva-emperyalist çözümlere o kadar inançlı ki, dereyi görmeden paçayı sıvamak isterler.

Kardeşim, anlaşmayı garantileyecek işleri yürütmek üzere birliği kurun, seçim döneminde bu birliğin seçim için birliğe dönüşmesi kolaylaşır. Akıncı takımı seçim derdine düşüp 26 Aralık deklarasyonu temelinde kurulmuş birliği dağıttı, diğerleri de seçim derdiyle kurulması gereken birliği kurmaktan kaçınıyor.

Bu dönemde hepimiz el ele vermeliyiz. Birliğe zarar verenleri, 26 Aralık deklarasyonunun anlaşmaya kadar birlik talebini ayaklar altına alanları, Akıncı takımı dahil teşhir etmeliyiz. Etmeliyiz ki anlaşmayı garantileyelim. Etmeliyiz ki barış için gerçekten birlik isteyenlerle, kendi dar çıkarları için birlik ister gözükümler kesin birbirinden ayrılırsın. Etmeliyiz ki anlaşma sonrası birlikleri kendi dar burjuva çıkarları için kullanmak isteyenlere imkan vermeyelim. Anlaşmayı elde ettikten sonra işçilerin ve yoksulların haklarını koruyacak bir birlik oluşturmazsak hem anlaş-

manın ömrü uzun olmaz, hem de anlaşma yoksulların tepesine binmek için kullanılır.

Yani şimdi anlaşmaya kadar birlik zamanı, anlaşmayı, barışı kazanmak için birlik zamanı, 26 Aralık deklarasyonunu savunma zamanı. Bunu elde etmeden sonrasını düşünenler fazla iyi niyetli. Burjuvaziye ve emperyalizme fazla güveniyorlar. Biz değiliz!

Referandum olsun. Kuzey ve Güney'de "EVET" olsun. Sonra bakarız seçim için birliğe. Birlik siyaseti zemin kazandıysa, birlik oluşturmak zor değildir. Unutmayın, mal mülk için birbirinin boğazına sarılmakta olan burjuvalardan ve emperyalistlerden iki gün içinde anlaşma elde etmesini istiyorsunuz. Halkın saflarında olanların bu birliği iki saatte elde etmesini niye istemiyorsunuz. Birlik isteyenler, birlikten ne istediğini bilenler bunu kolayca ve halkımızın önünde açıkça elde ederler. Yeter ki o birlik halkın çıkarı için bir birlik olsun.

Önce 26 Aralık deklarasyonu etrafında birlik kurulsun ve de korunsun.

Referandumu, anlaşmayı kazanmak demek, birlik siyasetinde kökten değişiklik demektir. Tüm Kıbrıs'ta birlik siyasetinin öne çıkması demektir. Başka türlü kurtlar masasında bu yeni ve birleşik ülke nasıl korunacaktır?

Kuzeyde "Türk" birlik, güneyde "Rum" birlik. Yok öyle yağma! Tüm ülkede Kıbrıslılar'ın, Kıbrıs'ın özgürlük ve demokrasisini savunmaların birliği devreye sokulmalıdır!

Hadi bakalım Kıbrıslı. Anlaşma olursa göreceğiz yakında sen kimsin! Onun için mi anlaşmadan önce seçim derdine düştü birileri?

BİR KERE DAHA MAL MÜLK SORUNU

Denктаş global mal mülk değişimi isteyerek burjuva mülkiyetin temel taşlarını, yeni bir burjuva mülkiyetle yani kapanın elinde kalacak olan bir burjuva mülkiyetiyle değiştirmek istiyor.

Bizim partimiz de burjuva mülkiyetinde değişiklik önermiştir. Kapanın elinde kalan mülklerin, büyük toprak sahiplerinin, vakıf ve kilisenin, yabancı ülkelerin askeri güçlerinin üstünde oturdukları toprakların tüm Kıbrıslıların ortak mülkiyetine dönüştürülmesini talep etmiştir. Ve tüm bu toprak ve toprakları üstündeki mülklerin de ihtiyaçlı tüm vatandaşlara dağıtımını, Kıbrıs'ın birlik ve bağımsızlığı için mücadele eden herkese dağıtılmasını önermiştir.

Biz hala daha bu önerinin Kıbrıs'ta toprak sorunun çözümünde en iyi, Kıbrıs için en az masraflı ve de en az zararlı, Kıbrıs'ın geleceği için ise en uygun, milli düşmanlıkların kökünü kazımak için de zorunlu olduğunu iddia ediyoruz.

Kim zarar görür bundan? İngiliz, Türk, Yunan emperyalistleri (anavatanlar zarar görmez bu işten, anavatan-salar!), Kilise, Vakıf (ki Vakıf mallarının çoğunu birileri İngiliz'e hediye ettiydi zaten. Değil mi! Yani Vakfın pek hükmü yoktur bu işte), ve de birkaç

büyük toprak sahibinin. Ama tüm ülke bu işten karlı çıkar. Milli düşmanlıkların da köküne kezzap suyu dökülür! Hani derler ya sonucu değil de sebebi yok etmek gereklidir!

İNGİLİZLER'E NE OLUYOR?

İngilizler coştı. Rum malı olup olmadığına bakmadan gelip Kuzey Kıbrıs'tan mal alıyorlar? Kim var bu işin ardında bilen var mı? Hükümet de mi bilmiyor? "Birileri spekülasyon yapıyor" deyip bıraktı Ferdi. Hadi Ferdi. Bu işin üstüne git! Bir dolaplar dönüyor, Ada Faresi'ne söyle de ortaya çıkarsın bu dolapları!

Bir ara Kürtler Saddam'dan kaçtıkları sırada, 1990'ların başında, İngilizler "T.C. Kürtlere iyi bakmıyor" gibi laflar ettiydi. Özal da onlara, "sahi mi ya, demek siz Kürtler'e bizden daha iyi bakarsınız" deyip, MİT üzerinden mafyayı ayarlayıp, birkaç yüz bin Kürt mülteci gönderdiydi İngiltere'ye.

Şimdi de MİT'le Mİ6 bir arada Kıbrıs'a İngiliz mülteci gönderme işini ayarlıyor gibi bir hava çıkıyor ortaya. AB ve Rumların başına bela. Tüm Kıbrıs'ın başına bela?

Annan Planı çerçevesinde tazminat sorunu ortaya çıkacak. Biz karşılıksız devletleştirmeye kalkışsak "özel mülkiyet insan hakkıdır" sorunu çıkacak.

Çıksın çıksın. Kararlı olunduğunda çözülmeyecek sorun yoktur!

Özal'ın deyimiyle: "Alışırılar, alışırılar!"

Bizim acelemiz yok. Acelesi olan düşünsün!

ANLAŞMA OLACAK MI?

Olacak olacak. Kapkaççılara birkaç imkan sunulur, bu iş biter. İmkan sunulmasa da, onların gücü büyük kapkaççılardan az. Büyük kapkaççılar yiyip bitirdi Denктаş'ı.

Ama bu anlaşma öyle bir anlaşma olacak ki, "AB" diyenler "bu ne biçim AB?" diyecek.

Bu AB öyle bir AB işte. Tıpkı BM gibi bir şey!

Görelim bakalım sizin AB'li ve de BM'li anlaşma en çok kimin işine yarayacak? Görelim bakalım kim kimi kullandı olacak.

KSP siyasetinin tüm Kıbrıs'ta zaferi, Kıbrıs için olmazsa olmazdır!

Burjuva toprak mülkiyetinin korunması veya halkın devletin mülkiyetinde ortak devlet mülkiyeti. İşte Kıbrıs'ta barış, demokrasi ve bağımsızlık, işte Kıbrıslılık, ancak bu temelde, burjuva toprak mülkiyetinin yerle bir edilmesi temelinde mümkün olacaktır.

Kıbrıs'ta esas kavgası bu iki çizgi arasındaki kavgadır. Savaş mı barış mı sorusunu, burjuva milliyetçi bölünme ve katliam mı, yoksa birlik mi sorusunu işte son tahlilde bu kavganın sonucu belirleyecek! Herkesin yerini belirlemesi gereken günler sanıldığından da yakındır! Referandumda evet çıkmalı, bu burjuva-emperyalist barbarların bize neleri layık gördüğü ortaya çıkmalıdır!

Irak İşgali ve Bir Yıl Sonrası

Irak işgalinin birinci yıldönümünde dünyanın dört bir tarafında protesto eylemleri gerçekleştirildi. Tüm dünya "savaşa hayır" sloganları ile yankılansa da savaştan çıkar sağlayan burjuva bu seslere karşı gene bildiğini okumakta. Bunun arkasında yatan neden göstericilerin azmi veya duyarsızlığı değil, sendikal hareketin tam anlamı ile burjuva kontrolü altında olması yatmaktadır.

ABD:

New York'ta binlerce protestocu Manhattan adası sokaklarını doldurdu. ABD'nin birçok eyaletinde benzeri sahneler yaşandı.

ABD'nin Chicago şehrinde yapılan gösterilerde savaşta oğlunu kaybeden bir gösterici "askerlerim izi desteklerim ama savaşı desteklemiyorum" diye konuştu.

Avrupa:

Avrupa'da en büyük gösteri Roma'da 300,000 kişinin sokaklara dökülmesi ile tüm şehirde yaşam felce uğradı. Londra'da ise 100,000 kişi Trafalgar Meydanı'nda toplandı, iki göstericinin Parlamento binasında bulunan Big Ben saat kulesine tırmanarak savaşı protesto etmesi dikkat çekiciydi. Bu olay İngiliz Hükümetinin güvenlik sisteminin ne kadar etkisiz olduğunu gösterdi.

İtalya'nın başkenti Roma'da

Başbakan Berlusconi ABD devlet başkanı Bush'un "gulusi" olarak karikatürize edildi.

Macaristan'ın başkenti Budapeşte'de ellerinde fenerler tutan göstericiler barış sembolü oluşturdular ve Macar askerlerinin Irak'tan derhal çekilmesini talep ettiler.

İspanya'nın Madrid şehrinde 11 Mart bombalamasına rağmen 100,000 kadar gösterici sokaklara döküldü, "savaşa hayır" sloganları attı.

Barcelona'da 200,000 kadar gösterici ellerinde barış sembolleri ile sokaklara döküldü.

Güney Amerika:

Protestolar Güney Amerikan ülkelerinde de yapıldı. Şili, Venezüella ve Brezilya bunlardan birkaçı.

Avustralya:

İlk gösteriler Avustralya ve Yeni Zelanda'da yapıldı. Avustralyalı göstericiler halkın büyük tepkisine rağmen Irak'a gönderilen 2,000 askerin derhal geri çekilmesini talep etti. Sidney'de yapılan protestolarda Küba'nın Guantanamo Körfezi'nde Avustralya vatandaşlarının ABD tarafından esir tutulmalarını protesto amacıyla, Avustralya Başbakanı John Howard'un 1.5 metrelik kuklası kafes içerisinde meydanlarda gezdirildi.

Uzak Doğu:

Tokyo'da 30,000 kişi sokaklara döküldü, Japonya'nın Irak'taki 1,000 askerin geri çekilmesini talep etti. İkinci Dünya Savaşı'ndan bu yana Japonya'nın en büyük askeri çıkartması Irak'a karşı oldu.

Tayland, Filipinler ve de Hong Kong'da da göstericiler sokaklarda idi.

Tüm bu gösteriler bir araya getirildiğinde Irak'a asker gönderen ülkeler sergilenmekte, akbalar -leş yeyicileri- gibi Irak halkının başına üşüşmüşler parça koparmak için birbirlerini gagalamaktadırlar. Ama ilgi çekmemek için seslerini de fazla yükseltmemekteler.

Ve Kıbrıs...

Aralarında çeşitli örgütlerin ve aktivistlerin de bulunduğu gruplar 20 Mart Cumartesi günü saat 11:00'de Dragos Meydanı'nda buluşup ABD Elçiliği önüne yürüdü. Yürüyüşe YBH Gençlik, Baraka Kültür Merkezi, İşçi Demokrasisi (Ergatiki Demokratia), Global Resistance, Indymedia, Kıbrıs Sosyalist Partisi, BKGH, Kıbrıs Yeşiller Partisi, Kıbrıs Anarşistler Grubu, Kıbrıslı Rum, Kıbrıslı Türk ve Arap aktivistler katıldı. Yürüyüş sırasında ABD'nin Irak işgali protesto edilirken, aynı zamanda İngiltere başta olmak üzere savaşa destek veren ülkelerin liderlerini terörist ilan eden, Kıbrıs'taki üslerin kaldırılmasını, Irak'daki işgalin sona erdirilmesini, Filistin halkına özgürlük talep eden dövizler taşındı, sloganlar atıldı. Eylem sırasında, ABD Elçiliğinin tam karşısındaki binaya da 30 metre uzunluğunda çeşitli dillerde barış taleplerini dile getiren bir de pankart asıldı. Pankart Kıbrıslı Rum asker yetkililer tarafından kısa sürede aşağıya indirildi. ABD elçiliği önünde bir süre duran grup burada oluşlarını açıklayan kısa konuşmalar yaptılar. Daha sonra İsrail Elçiliğine doğru yürüyüşe geçen grup, burada da Filistin halkı ile dayanışmayı dile getiren sloganlar atıp kısa konuşmalar yaptıktan sonra, Ledra Place yakınlarındaki Dragos Meydanı'na geri dönerek buradan dağıldılar.

Eylem öncesi çeşitli örgüt ve grupların imzaladığı ortak açıklama eylem sırasında Türkçe ve Rumca olarak dağıtıldı. Ortak Deklarasyonda kısaca bir yıl önce dünyanın çeşitli ülkelerinde karşı çıkışlara rağmen Irak'a yapılan işgal kınandı. Savaşın hala devam ettiği ve 500'den fazla ABD askerinin öldüğü vurgulanarak Irak'ın Vietnam'a dönüştüğü açıklandı.

Geçtiğimiz Ocak ayında Hindistan'da yapılan Dünya Sosyal Forumu toplantılarında bir araya gelen savaş karşıtı örgüt ve koalisyonlar, "Bush'a karşı bir dünya ittifakı" çağrısında bulundukları ve 20 Mart'ı Irak ve Filistin'in işgaline karşı küresel eylem günü olarak ilan ettiklerini açıkladılar. Sendikalara, savaşa karşı ve alternatif küreselleşme yanlısı gruplara, öğrencilere, İranlılar'a,

Araplar'a, Filistinliler'e ve tüm göçmenlere çağrımızdır; biraraya gelelim, dünyanın geri kalanındaki dostlarımıza katılalım ve taleplerimizi yükseltelim çağrısı yapıldı.

**IRAK'TA İŞGALE SON
FİLİSTİN'E ÖZGÜRLÜK
İNGİLİZ ÜSLERİ DIŞARI
EMPERYALİSTLERLE İŞBİRLİĞİNE HAYIR**
sloganlarıyla deklarasyon son buldu.

Nazlıca

Nazlı Şahin

Sıcak günler...

Müzakereler fiyaskoyla sonuçlandı, yolcular İsviçre'ye gitti, Alp dağlarının eteklerinde ilk gündü Rum tarafı mızırık çıkardı, "hükümeti görüşmeci olarak kabul etmeyiz" dedi.

Her kafadan bir ses çıkmaya başladı, hangisi doğru hangisi yanlış söylenenlerin, halk şaşırıyor.

Dörtlü görüşmelerde belirsizlik devam ediyor. Denktaş ve Papadopoulos görüşmelerinin ardından, Türkiye Dışişleri Bakanlığı'nda, AB'ye üye olan 15 ülkenin Ankara'daki

Büyükelçilikleriyle yapılan toplantıda, ne deregasyonların (ayrıcılıklar) dahil edileceği AB yasalarının "derecesi", ne de alınacak kararların tarihi konusunda uzlaşmaya varılamadı.

Körler-sağırlar birbirini ağırlar misali, yine sonuca ulaşamadı.

Türkiye ne istiyor?

■ Kıbrıs'ta deregasyonlar AB'nin "birincil hukuku"na dahil edilmeli.

■ AB'nin deregasyonları hukukuna nasıl dahil edeceğine ilişkin formül Kıbrıs'ta referandumlardan önce resmen açıklanmalı.

Olmazsa Olmaz denilenler;

■ Ada'da iki kesimlilik kuvvetlendirilmeli.

■ Garantörlük ve güvenlik sistemi sürmeli.

■ Türkiye AB'ye üye olmadan, adadan Türk askeri çekilemez.

■ Güney'den Kuzey'e geçecek olan Rumlar'ın sayısı azaltılmalı.

■ Türkiye'den KKTC'ye göç eden Türk vatandaşlarının durumu sorun haline getirilmemeli.

Türkiye yokuşa sürmeye devam ediyor. Böyle çözüm, böyle barış olur mu?

Bir de, AB ne diyor ona bakalım.

■ AB, deregasyonları AB komisyonu ya da AB konseyi kararıyla hukukumuzda dahil ederiz. Ancak bu "ikinci derece hukuk" içinde yer alır.

■ Bu kararı ancak Kıbrıs'ta referandum sonuçlarının ve varılacak anlaşmanın Türkiye ve Yunanistan parlamentoları tarafından onaylanmasının ardından alırız.

Hal böyle iken dörtlü zirvenin bitmesinin ardından, çıkacak olan sonucu tahmin etmek hiç de zor değil aslında.

BM ve Annan bu günlerde biraz daha sessiz kalıyorlarmış görüntüsünü vermeye çalışıyorlar.

Tabii bir de ABD'nin istekleri var. Ortadoğu'yu, Bosna'yı, Güney Amerika'yı, Afrikayı dize getirmek için her türlü aşağılık yöntemleri deneyen ve deneyecek olan ABD, Kıbrıs'ta da bu denemelerini gerçekleştirmeye çalışıyor. Hiç kimse henüz onlardan bahsetmiyor. Vatandaş ne olacağını tahmin etmekte zorlanıyor.

Kepazelik devam ediyor...

Dörtlü zirveyi yapanlar tarafından "kesilmeyi bekleyen koyun" yerine konulan halk, bu günlerde harekete geçti.

Barış ve çözüm isteyen güçler "Referandumda EVET" kampanyası başlatıyor, yürüyüşler, bildiri dağıtımı, sabahları kavşaklarda pankart açılması gibi eylemler yapılıyor.

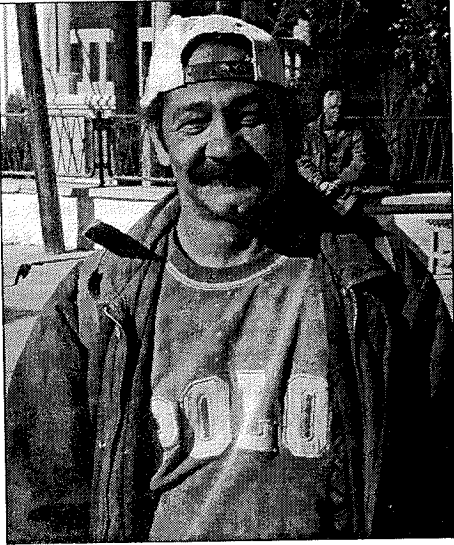
"Referanduma Hayır" diyenler de boş durmuyorlar, onlarda kendi çaplarında eylemler düzenliyorlar. Halkı birbirine kırdırmanın, kaos yaratmanın atılan tohumlarını bu günlerde yeşertmeye çalışıyorlar.

Kıbrıs'ı oldukça sıcak günler beklerken barış ve çözümünden yana olan güçlere çok önemli bir görev düşmektedir. Yaratılmak istenen kaos ortamında provakasyona gelmek için bilinçli davranılmayı örgütlemek ve halkın gücünü referandum sandıklarında "EVET" olarak çıkarıp gösterebilmek için her bir örgütün üzerine düşen; birlikteliği yaratarak, tüm çözüm ve barış yanlısı güçlerle ortak hareket etmek olmalıdır.

Kıbrıs Rum ve Kıbrıs Türk halkları, güçlerini göstermelidir artık.

20 Nisan Referandumu İçin Halkımız Ne Diyor?

● 20 Nisan'da yapılacak olan referandum için sokağa çıktık ve halkımızın görüşlerini aldık. Kıbrıslı Türk, Kıbrıslı Rum ve Türkiyeli vatandaşların Annan Planı'na bakışlarını, planın yanlışlıklarını ve doğrularını konuştuk.

Güney Kıbrıs'ta çalışan Süleyman Yılcılar. (KSG) 20 Nisan'da yapılacak olan referandumda "EVET" mi "HAYIR" mı?

S.Y. Referandumda "EVET"... Tabii ki halkın %99'u da "EVET" diyecektir bence.

(KSG) Kıbrıslıların anlaşma zemini olan Annan Planı'nın sizce olumsuz yönleri var mıdır? Nelerdir?

S.Y. Olumsuzluklar tabii ki vardır ama Başbakanımız ve heyeti bu işleri halledecektir. Bizlerin yapması gereken referandumda EVET'i çıkarmaktır. Bence önemli olan anlaşmadır. Gerisi düzeltilebilir.

Elefteria Meydanı'nda gazetesini okurken karşılaştığımız bir Kıbrıslı Rum olan Nikos Hristofidis...

(KSG) Annan Planı ve referandum konusundaki düşüncelerinizi alabilir miyiz?

N.H. Öncelikle söylemek istediğim şey, herhangi bir karar vermeden önce, sürmekte olan görüşmelerin sonucunu bekleyip görmemiz gerektir. Annan Planının taraflar arasında dengeli bir belge olduğuna ve iki tarafın beklentilerine eşit mesafede durduğuna inanıyorum. Tabii ki önemli konularda bir anlaş-

maya varılmak zorunluluğu bulunmaktadır. Ve bizler ortaya çıkacak sonucu bekleyip görmeliyiz.

(KSG) Yani bir karar vermeden önce bekleyip, sonucun görülmesi gerektiği inancındasınız...

N.H. Benim kişisel kararım prensiplere dayanmaktadır ve bence önümüzde iki temel seçenek bulunuyor. Eğer bölünmüş vatanımızı yeni bir Kıbrıs devleti çerçevesinde birleştirmek istiyorsak, Annan Planı'nı, yani karşılıklı tavizler vereceğimiz bir planı, kabul etmemiz gerekmektedir. Tabii ki ayrıntılar çok önemlidir, fakat prensip olarak bu planı kabul etmeliyiz. Ve ben birleşik bir

Kıbrıs'a inanıyorum. Eğer bunu istemiyorsanız Kıbrıs sorunu konusunda samimi olmanız gerekmektedir. Benim referandum konusundaki kişisel kararım Annan Planı'na "Evet"tir ve umarım teknik konulardaki önemli noktalarda, herkes için doğru olacak şekilde bir uzlaşma sağlanır. Ancak bu şekilde varılacak anlaşma gelecekte de işleyebilir.

(KSG) Annan Planı'nda gördüğünüz olumsuzluklar nelerdir?

N.H. En başta gelen konu tabii ki tüm insanların güven duymasını sağlayacak olan insan hakları konusudur. Anlaşmanın uygulamasında geçerli olacak olan geçiş periyotlarını kabul edebiliriz, ama bence bu uygulamalar geçici ve kısa olmalıdır.

Ve gelecekte herhangi bir konuda, herhangi bir Kıbrıslı'nın insan haklarını engelleyici ya da zedeleyici bir uygulamaya göz yumulmamalıdır.

(KSG) Çok teşekkürler sayın Hristofidis, umarız ortak vatanımıza bir an önce barış gelir ve gelecekte ortak sorunlarımızı birlikte mücadele vererek çözeriz.

N.H. Ben de umarım ve sizlere teşekkür ederim...

Lefkoşa Otobüs Terminali'nde çalışan Necdet Vusalim.

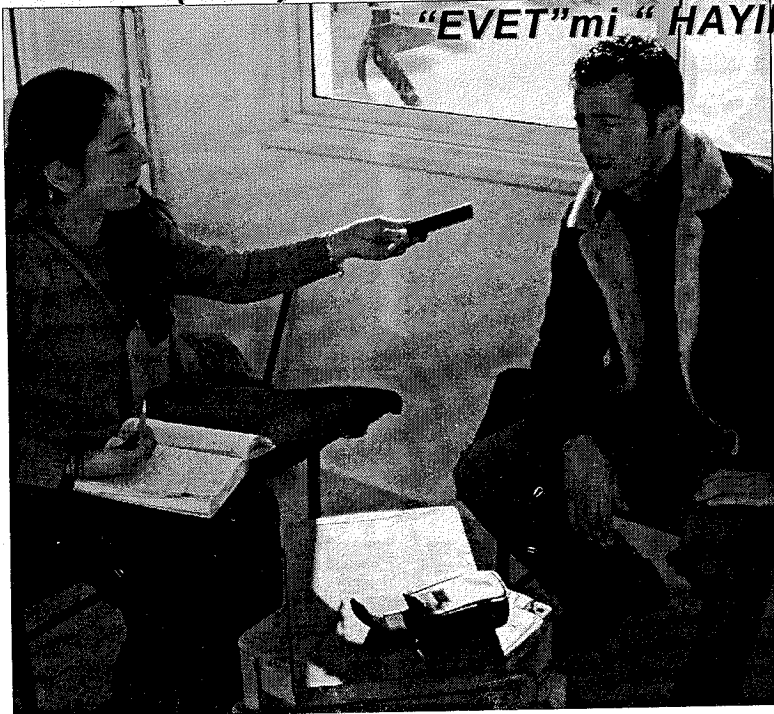
(KSG) 20 Nisanda yapılacak olan referandumda "EVET" mi "HAYIR" mı?

N.V. Referandumda ben de "EVET" diyorum.

(KSG) Kıbrıslıların anlaşma zemini olan Annan Planı'nın sizce olumsuz yönleri var mıdır? Nelerdir?

N.V. Eğer iki halk anlaşırsa arada hiçbir sorunun kalmayacağına inanıyorum. Şu anki durumda Annan Planı bu iki halk için en iyi plandır. Avrupa'da bütün sınırlar kaldırılmıştır ve eğer biz de Avrupa'ya yetişmek istersek bu sınırları kaldırmalıyız. Gerçekten iki taraf anlaşma isterse Annan Planı'na gerek kalmayacaktır. Önemli olan halkların anlaşmasıdır.

Taksicilik yapan Mehmet Kanal.
(KSG) 20 Nisanda yapılacak olan referandumda "EVET" mi "HAYIR" mı?

M.K. Sanırım "EVET". Daha güzel bir gelecek için daha güzel yarımlar için tabii ki referandumda "EVET".

(KSG) Kıbrıslıların anlaşma zemini olan Annan Planı'nın sizce olumsuz yönleri var mıdır? Nelerdir?

M.K. Bence Annan Planı bazı konular hakkında halkı bilgilendirmiyor. Örneğin Kuzey'e geçecek olan Rumlar'ın sayısı tam anlaşılır değildir. Sayı insanlara belirtilmiyor. Bir de en önemli konu mülkiyet konusudur. Halkımızın en çok bu konuda bilgilendirilmesi gerekmektedir. Aslında Annan Planı da çok iyi bir plan değildir fakat artık bu ülkeye barış lazımdır. Ve Annan Planı ile gelecek bir çözüm şu anki durumdan daha iyi olacaktır.

Parka

Ziya Çelik

OYUNLAR, MASKARALIKLAR...

"Bitti bitiyor..."
"Çözdüler, çözüyorlar..."
"Aman haa çözebilirler..."
"Bu sefer kesin çözdüler..."
"Allah büyük, çözerler inşallah..."
"Oturun oturduğunuz yerde! Onlar halledecek bu işi..."

Şu görüşmeler süreci başladığından beri millet hop oturup hop kalktı. En son İsviçre'de devam ediyor görüşmeler...
Büyük Denктаş gitmedi...
Eminiz vardır bir bildiği...
Ne de olsa bu işlerin piri...
Dedik ya, vardır bir bildiği...

Görüşmecilerin cep telefonlarının sim kartları bloke edilecekmiş...
Heyetleri haki yeşil askeri helikopterlerle götürmüşler randevuya...
Helikopterin birinde Türkler, diğerinde Rumlar...
Aman haa, ramak kaldı anlaşmaları-na...

AB çözüm "istiyor"
ABD çözüm "istiyor"
TC çözüm "istiyor"

Herkesler çözüm istiyor...
Açıklamalar birbirini kovalıyor.
Çelişkiler insanların beyininde dolanıyor!
Biri diyor olacak, diğeri diyor olabilir, öteki diyor olmayacak!

Artık haberleri dinlerken başıma ağrılar giriyor.
Her defasında insanlarla oyuncak gibi oynayan emperyalizme bin kat daha kinleniyoruz.

Belirsizlik sürüyor, sürececek de...
Bu burjuvalar anlaşana kadar sanıyorum ki ülser olacağım.

Yanlış anlaşılmasın, "haydi çözün artık" diye umut etmekten değil!

Çıkarları için halkla yıllardır oyun oynadıklarından dolayı!

Irak'a kan ve vahşetle "demokrasi", "barış" götürürken, bize de barış getireceğini sananlara kafayı takmamdan dolayı!

Halka kurtuluşu yanlış yolda gösterenlere kızmamdan dolayı!

Düşünüyorum da biz halk olarak üzerimize düşeni fazlasıyla ve layıkıyla yaptık! Halkımız artık bu efendilerin gerçek

yüzünü daha iyi görüyor!

Şimdi de önümüzde referandum var. Bu süreçteki önemli görevlerimizden birini daha yerine getirmek durumundayız.

Tüm barışsever halkımız, sağa sola dağıttıkları malların, han, hamam, arazilerin başlarına bela olmaması için anlaşmaya direnenleri, bunu da "Vatan-Millet-Sakarya" edebiyatıyla gizleyenleri yerle bir etmelidir.

Bunu hep birlikte başarmak elimizdedir.

Buna ayak diremek ise ne yazık ki halka ihanettir.

Dedim ya, midemdeki ağrılar gün geçtikçe azıyor.

Hayatı yaratanlar, işçiler, emekçiler mengeneyle alınmış gibi sıkılıp suları çıkartılıyor.

Mengeneyi tutan el belli...

Emperyalizm ve sadık işbirlikçileri. Eminim ki sadece benim değil milletimizin midelerindeki ağrılar da azıyor. Aynı cenderedeyiz.

Aynı pislik sistemde yaşıyoruz.

Hani filmlerde görürüz, ölenlere makyaj yaparlar ki estetik görünsün...

İşte emperyalizm de makyajlı geziyor...

Suratında bir ton boya var emperyalizmin!

Ama sıkı ayakları tir tir titiyor. Püf desen yıkılacak.

Ama bu dünyada emperyalizme püf demek de mesele...

İşçilerin, emekçilerin sıkı bir örgütlenmesini, işçi sınıfının partisinde örgütlenmesini gerektiriyor.

İşte bu gerçekleştirildiği zaman, hele de Kıbrıs'ta işçi sınıfı birleşip mücadeleye KENDİ PARTİSİ önderliğinde koyulduğu zaman bu asalakların tepesine bineceğiz!

Türkiye-Yunanistan ve İngiltere işçi ve emekçileriyle, devrimcileriyle birlikte bunların çanına ot tıkayacağız!

Anlaşma olursa işimiz kolaylaşır.

Ama anlaşma olsa da olmasa da bu efendilerin dünya halklarına çektidiklerinin bedeli, askerleriyle, topları, tüfekleriyle bu adadan defolup gitmek olacaktır!

Ondan sonra görün ne başımızda bizleri yiyen, kanımızı emen asalaklar olacak, ne de ülserle yakalanma tehlikesi!

Yarınlar bizimdir!

TÜRKİYE'DE 28 MART YEREL SEÇİMLERİ VE DEMOKRASİ

Türkiye'de yerel seçimler 28 Mart'ta yapıldı.

Seçim öncesi, laiklik üzerine bolca ders veren T.C. askeri güçlerinin esas olarak AK Parti için (ve aynı zamanda DYP ve MHP için) canla başla çalıştıklarını gördük. Bu çalışmalar seçmenlerin açık tehdidinden, seçim sırasında oylamaya sahteliğin ayarlanmasına kadar uzanmıştır.

Malum olduğu üzere, aynı durumu kendi seçimlerimizde de (referandumda) yaşadık. Dinci-şövenist partiler ve bu partilerden şahsiyetlerin Kıbrıs'taki subaylarla ortak olarak yürüttükleri faaliyetleri bilmekteyiz.

Basın-yayın organları, genel seçimlerde yaptıkları gibi daha seçim öncesinde AK Parti'nin ezici zaferini işlediler. AK partinin önü açılmıştır. Bu, yabancı emperyalistlerden tutunuz, yerli emperyalistlere kadar, onların yerli asker-sivil bürokratlarına kadar, tümünün işbirliği üzerinden ayarlanmıştır.

Sonuçlarda Demokrasi Bloğu'nun bu kadar kötü sonuç elde etmesinin esas nedeni planlı ve uzun erimli olarak Türkiye halkının gerek propaganda-ajisi-

tasyon üzerinden (basın-yayın) burjuvaziye destekler pozisyonlara çekilmesi, gerekse burjuva partilerin kendilerine sunulan maddi imkanlar üzerinden çok büyük zorluklar altında yaşamaya çalışan ve cahil bıraktıkları halkı maddi rüşvetlerle satın almalarıdır. Ama, bu burjuva etkinlik Türkiye'de seçimler üzerinden iş yürütmekte katıyetle yeterli değildir. Bu sonucu garantilemek için seçimlere katılan sol, demokratik kesimlerin tehdit edilmesi, onların faaliyetlerinin kısıtlanması,

onların gerektiğinde katli devrededir. Bu da yetmediği, veya böylesi faaliyetlerin bile yetersiz kaldığı yerler ve şartlarda da açıktan açığa oyların sahteleştirilmesi devreye girer.

Yerel seçimlerde tüm bunlar gözlemlendi.

Burjuvazinin bir yandan kitlelerin bilinçsizliği temelinde ortaya çıkan bu tür yöntemlerle yönlendirme yeteneği, bu yeteneğin sonuç almadaki yetersizliği görüldüğünde zor ve sahtekarlık yöntemlerinin açıkça ve gözgöre göre uygulanabilmesi durumu bizim radikal solcu yoldaşlarımıza bazı dersler sunmalıydı. Kitlelerin demokratik eğitimi için tüm bu seçim sürecinin sonuna kadar kullanılması. Seçimlerde oyuna, fabrikalar ve tarlalarda sendikalarına sahip çıkma yeteneğini elde edememiş, bu yeteneği elde etmek için örgütlenmesine bir türlü izin verilmeyen, ve bu sol kesiminde bu zaafı yıkacak bir örgütlenmeyi başaramadığı şartlarda, geri adım atmasını bilmeyen generale çavuş bile demezler. Kendini general sanan çavuşa da gülerler!

Seçim pratiği, gazetemizde daha önce yayınladığımız Türkiye'nin hakim sınıflarının yönetim metodları konusundaki tespitlerimizin yeni ve pratik bir ispatı olmuştur.

Kıbrıs Sosyalist Partisi

"Ortak Vatan İçin" Dayanışma Piyangosu

Hediyeler:

- 1 Tam Set Kirby Ev Bakım ve Temizlik Seti
- 1 Laptop (Profesyonel)
- 1 Yıldız Av Tüfeği (Bindirikli Mobil Şoklu)
- 1 Scooter Motor (Yetişkinler İçin)
- 1 Fuji Digital Fotoğraf Makinası
- 1 Fuji Digital Fotoğraf Makinası

Dünyadan.... Dünyadan.... Dünyadan.... Dünyadan....

İtalyan İşçileri
Kararlı

İtalya'nın 50'den fazla şehrinde işçiler yarım günlük greve gitti. Grevin nedeni İtalyan hükümetinin uygulamaya sunduğu yeni emeklilik yasaları...

İtalya'nın üç büyük sendikası tarafından düzenlenen grev, Başbakan Silvio Berlusconi hükümetinin emeklilik yaşını 57'den 60 çıkarma girişimine karşı düzenlendi. Geçtiğimiz hafta düzenlenen greve taşımacılık, okul ve eğitim, banka çalışanları ve fabrika işçilerine ek olarak birçok küçük ve orta büyüklükteki iş yerleri çalışanları da katıldı. Grev boyunca Roma sokaklarına dökülen işçiler ellerinde kırmızı bayraklarla hükümet aleyhinde sloganlar atarak tüm İtalya'da hayatı felce uğrattı.

Havayolları çalışanları greve katılmasalar da 5 Nisan'da greve gideceklerini, dolayısıyla grev ve eylem atmosferini canlı tutma taraftarı olduklarını belirttiler.

İtalya'nın en büyük sendika sözcüsünün Sicilya'nın başkentinde yaptığı konuşmada "bu grev ve eylemler hükümetin tavırlarına karşı bir tepki olarak gelişti. Son 36 aydır ülke ikinci dünya savaşından bu yana en büyük ekonomik durgunluğunu yaşamaktadır" dedi.

İtalyan hükümeti ise karşılık olarak "ekonomiyi kurtarmak için" emeklilik yasalarının mutlaka 'yenilenmesi' gerektiğini vurgulamakta. Bu yeni yasa ile milli gelirin %0.7 kadarı tasarruf edilecekmiş. Sendikalar ve de en önemlisi işçiler bu palavralara karşı yılmayacaklarını kararlılıkla vurgulamaktadırlar.

Hükümetin Ekim 2003'de sunduğu emeklilik yasa tasarısı nedeniyle Aralık ayında 250.000 işçi sokaklara dökülmüştü. Bunun ardında hükümet yasayı sulandırmak zorunda kalmıştı. Ne var ki işçiler bu yasanın sulandırılmış halini bile kabullenmedi. Tek endişe, dünyanın her yerinde olduğu gibi, sendika liderlerinin son anda geriye dönüş yaparak, işçileri 'muallakta' bırakması!

52 Aktivist Tutuklandı

Güney Afrika'da özelleştirmeye karşı kurulan Gauteng Anti-Privatisation Forum (APF) su tesisatlarının özelleştirilmesine karşı eyleme geçince polisin sert tepkisi ile karşı karşıya kaldı. Polis toplanan halka karşı ateş açmakta tereddüt etmedi. Aralarında 6'sı çocuk olan 52 gösterici tutuklandı. Suçları; Toplantı Yasası'na aykırı harekette bulunmak! Bu yasa da eskiden kalma bir yasa. Bu yasa sayesinde tamamı ile yasal ve de izin alınmış gösterilerin polis tarafından tutarlı gerekçeyle gerek duymadan toplantı ve/veya eylemler dağıtılabilenkte. Güney Afrika'da tamamı ile yasal ve uyumlu gösteriler dahi bu yasa sayesinde polis tarafından şiddet kullanılarak dağıtılabilir. Her geçen gün konuşma özgürlüğü bu yasalar ile sınırlandırılmaktadır. Güney Afrika'da suyun özelleştirilmesine karşı koalisyondan kurulması ardından polis şiddetini artırdı.

ABD, "Büyük Ortadoğu Projesi"ni Terör
Yaratarak Sürdürüyor

İsrail işgal kuvvetleri, üç yıldır süren Filistin İntifadası boyunca "en önemli" suikastını gerçekleştirdi. Hamas örgütünün ruhani lideri Şeyh Ahmed Yasin, Gazze'de helikopterlerin fırlattığı füzelerle can verdi. Saldırıda, Yasin'in dışında 7 kişi daha öldü. Ölenlerden ikisinin Yasin'in koruması, beşinin ise siviller olduğu açıklandı. 10 yaralı arasında, Yasin'in iki oğlu da bulunuyor.

Şeyh Yasin'e yönelik saldırıyı, İsrail Başbakanı Ariel Şaron'un bizzat organize ettiği ve yönettiği öğrenildi. İsrail Savunma Bakanı Şaul Mofaz, "Hamas'a yönelik savaşın süreceğini" açıkladı. Mofaz, "Ahmed Yasin terör lideriydi, Filistinli Bin Ladin'di" diye konuştu.

İsrail ordusu, katliamdan sonra Gazze Şeridi ve Batı Şeria'yı kapattı.

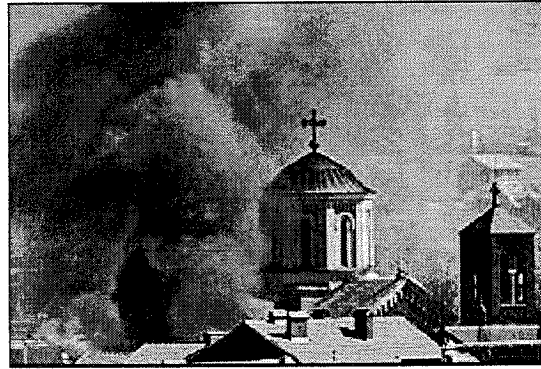
Yasin'in öldürülmesinin ardından, yüzbinlerce Filistinli sokaklara döküldü. Batı Şeria ve Gazze Şeridi'nde düzenlenen protesto eylemlerinde intikam yeminleri edildi. Suikastın ardından Filistin'de 3 günlük yas ilan edildi.

Bu suikast, Ariel Şaron yönetiminin bir provokasyonudur. Zaten İsrail derin devleti, Mossad, Filistinli liderleri öldürmesiyle tanınır. FKÖ'nün önemli isimleri, Ebu Cihad gibi mücadelenin beyinleri, Arafat'ın birçok yardımcısı böyle öldürülmüştü.

Teröre karşı mücadele ettiğini iddia eden ABD BM Güvenlik Konseyine sunulan ve İsrail'in kınanmasını ön gören karar tasarısını veto etti.

ABD'nin Ortadoğu'ya yönelik hedeflerini gerçekleştirmesinin bir parçası olan bu suikast, ABD'nin büyük Ortadoğu Projesi'ni hayata geçirmek için nelere baş vurabileceğini şimdiden göstermektedir.

Çatışmalar Bahane Edilerek İşgal Genişliyor

Kosova arasındaki sınır kapatıldı. Birçok bölgeye yayılan çatışmalarda 23 kişi öldü, 600 kişi yaralandı. Çok sayıda ev, araç, kilise ve camiler ateşe verildi. Ölenlerin çoğunun, feci biçimde linç edilen Sırp siviller olduğu kaydediliyor.

Arnavutların Sırlara yönelik saldırılarının, "üç Arnavut çocuğun Sırlar tarafından boğularak öldürüldüğü" söylentisinin ardından başladığı belirtiliyor. Bu söylentinin ardından Sırlara karşı harekete geçen Arnavut gruplar; Mitroviça'dan Urosevaç'a, Priştine'den ve İpek kentine dek birçok bölgede Sırları öldürüp evlerini yakmaya başladı. İrkçi nefret dalgasının, Kosova Demokratik Birliği ve UCK (Kosova Kurtuluş Ordusu) adlı Amerikan yanlısı gruplar tarafından tetiklendiği öğrenildi.

Priştine'de, NATO işgal kuvvetlerinin denetimindeki uluslararası havaalanı uçuşlara kapatıldı. Priştine ve civarında yaşayan Sırlar, güvenli bölgelere tahliye edildi. BM sözcüsü Malcolm Ashby, "bazı bölgelerde durumun daha kötüye gidebileceğini" söyleyerek, Sırlara yönelik ırkçı saldırılar karşısında "aciz" durumda olduklarını itiraf etti.

Kosova'daki çatışmalar, Sırbistan içlerinde de gerginlik yarattı. ABD dünyanın her yerinde istediklerini alabilmek için halkları birbirine kırdırmaya devam ediyor, devam edecek. Etnik çatışmaların örgütçüsü olan ABD'nin oyununa Kıbrıs halkları da çekilmek isteniyor. Bu tür provakasyonlara gelmemek için anti-empiryalist mücadele Kıbrıs'ta ve dünyanın her yerinde yaygın olarak sürdürülmelidir.

Alman Kıbrıs Forumu'ndan
"Berlin Kıbrıs Çağrısı"

Alman Kıbrıs Forumu Kıbrıs'ta 1 Mayıs 2004'e kadar bir anlaşmanın sonuçlanmasını beklediğini açıkladı.

Berlin Kıbrıs Çağrısı olarak yapılan açıklamada Kıbrıs'ta Annan planı temelinde 1 Mayıs 2004'de AB üyesi bir Kıbrıs görmek istediklerini dile getirdiler. Kıbrıslı Rumların onlarca yıl Türkiye'nin tehdidiyle gerilim yaşadıklarını, Kıbrıslı Türklerin ise Türkiye idaresinden bağımsızlığa ulaşmış olabileceklerini açıklayan Berlin Kıbrıs Çağrısı Kıbrıs'la ilgili müzakerelerde gerek Kıbrıs'taki gerekse Türkiye ve Yunanistan'daki yetkililere çağrıda bulundu.

Bu çağrıda:

■ "1 Mayıs 2004'e kadar müşterek yeni bir Kıbrıs'ı amaçlayan bağlayıcı anlaşmalara varmak için yoğun çalışmaları sürdürünüz.

■ Anlaşmaya varılamayan açık konularda Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri'nin sunduğu iyi hizmetleri değerlendiriniz.

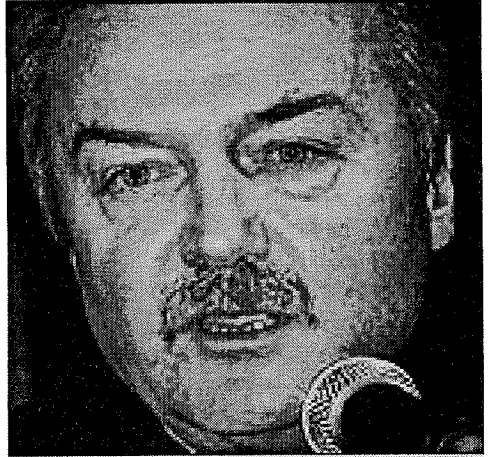
■ Etki sahibi olduğunuz bölgelerde, planlanan referandumlara yönelik halkı ikna edici çalışmalarda bulununuz ve adanın her iki kesiminde Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri'nin sunduğu planın kabullenmesi için aktif olunuz.

■ Politika ve medyada, BM'nin Kıbrıs'ın ortak ve barış dolu geleceğine yönelik çalışmalarını çıkmaza götürecek her türlü faaliyetten kaçınınız." dendi.

Berlin Kıbrıs Çağrısı'nı imzalayanlar arasında Almanya meclisinin tüm parti temsilcileri ile milletvekillerinin yanı sıra bazı sivil toplum örgütleri de bulunuyor.

Galloway Day-Mer'de

21 Mart Pazar günü Day-Mer'de düzenlenen toplantıda, Respect koalisyon partisinin önde gelenlerinden eski İngiliz Emek Partisi ve savaş karşıtı faaliyetleri ile ün kazanmış mil-

letvekili George Galloway bir konuşma yaptı. Respect'in kuruluş amaçlarını anlatmadan önce Galloway kendi geçmişi ile ilgili bilgiler verdi. Galloway, kendi kökeninin de göçmenliğe dayandığını ve göçmen ve etnik azınlıktan gelenlerin sürekli olarak horlandığını çok iyi bildiğini, Respect'i kurma amaçlarının eşitlik, saygı, sosyalizm, çevre, toplum ve sendikal değerlere önem veren bir örgüt yaratmak olduğunu dile getirdi. Bunları belirttikten sonra 10 Haziran'da yapılacak AB parlamentosu seçimlerini referandum olarak gördüklerini açıkladı. Respect için bu referandum, Blair hükümetinin Irak siyaseti üzerine bir referandum değerindedir. Galloway, etnik azınlıkların hala daha İngiltere'de hor görüldüğüne dikkati çektikten sonra İngiltere'de anti terörist yasalarla 567 kişinin tutuklandığını bunlardan 50 kişinin mahkemeye verildiğini ve sadece 6 kişinin suçlu bulunduğunu ve suçlu bulunanların da terörizimle ilgili hiçbir noktada suçlu bulunmadıkları ortaya çıktığını ve anti terörist yasalar dolayısıyla özellikle Müslümanlara yönelik bir saldırı olduğunu söyledi.

Kore'deki Göçmen
İşçilerden Çağrı

16 Kasım 2003'ten beri 120.000 göçmen işçi Güney Kore tarafından sınır dışı edilmek üzere aranmaktadır. Endonezya, Nepal ve Bangladeş'ten 70 kadar işçinin 15 Kasım 2003'te G. Kore'nin başkenti Seul'daki bir Katedrali zaptederek orada sığınmakta ve devletin tavırlarına karşı direndiklerini belirtmektedir. Sürekli olarak saldırıya uğrayan işçilerden ikisi öldü birçoğu da yaralandı. Devlet tarafından tutuklanan ve özel tutuklama merkezinde tutulan işçiler açlık grevine girişince sınır dışı edildiler. Yasal olarak ülkeye giren işçiler ucuza çalıştıkları ve de sessiz kaldıkları sürece şirketler şikayette bulunmaktaki ve de çalışmalarına devlet izin vermektedir. Artış, daha iyi çalışma koşulları talebinde bulundukları zaman polis devreye girmekte ve tutuklama kararı ile birlikte sınır dışı kararı çıkartılmaktadır. Eşitlik Sendikası Göçmen İşçi Branşı (ETU-MB) bu konu ile ilgili olarak uluslararası dayanışma çağrısında bulundu.

Kültür-Sanat...Kültür-Sanat...Kültür-Sanat...Kültür-Sanat...

EKİM'den 27 Mart Etkinliği

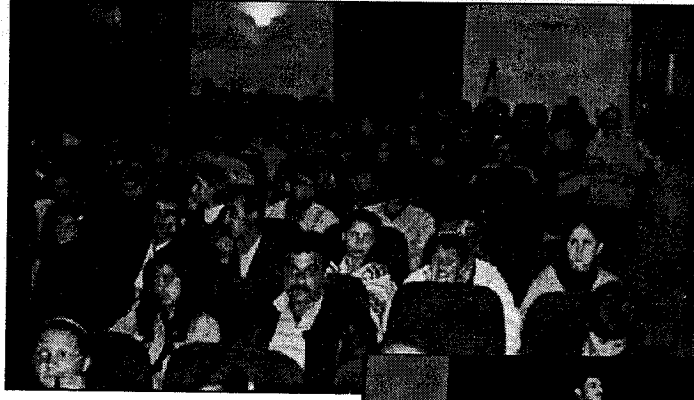
EKİM Kültür Sanat Üretim Merkezi 26 Mart 2004 akşamı Lefkoşa, Arabahmet Kültür Evi'nde düzenlemiş olduğu bir etkinlikle 27 Mart Dünya Tiyatrolar Günü'nü kutladı.

Yaklaşık 100 kişinin katılımı ile gerçekleştirilen etkinlik izleyiciler tarafından büyük bir beğeni aldı.

Saat 20:00'da başlayan gecede ilk olarak Dünya Tiyatrolar Günü dolayısıyla EKİM'in mesajı okundu. Okunan mesajda dünyaya, sanata ve tiyatroya bakarken, hayatın her alanında olduğu gibi kültür sanat alanında da siyasetin yattığı ve her siyasi-politik anlayışa göre farklı bir sanat anlayışının olduğu vurgulandı. Derneğin bu bilinçle hareket ettiği belirtilerek, işçi sınıfının kurtuluşundan yana saf tutan EKİM'in kültür sanat alanında bu hedefe dönük faaliyetlerinin sürdürüleceği belirtildi.

Okunan mesajın ardından slayt gösterisi, dans gösterisi ve şiir-dramalarla geceye devam edildi.

Yaklaşık bir saat süren gecede sahne alan gençlerin olağanüstü performansı izlemeye değerdi. Ne var ki ülkemizin kuzeyinde yıllardır süregelen dışa kapalı yaşam, ekonomik ve sosyal izolasyon kültür sanat faaliyetlerini de etkilemektedir. Çok zor koşullar altında sürdürülmekte olan çalışmalar sonucu

ortaya konan bu okumlu ürünler hepimizin geleceğe daha da umutlu bakmamızı sağlamaktadır.

EKİM bünyesindeki gençlerin gösterdikleri özveri, disiplinli ve bilinçli çalışmanın

ürünü olan bu tür etkinliklerin yıl boyunca devam edeceği belirtildi.

Dünya Tiyatrolar Günü Tarihçesi

Murat Tuncay (www.tiyatroevi.com)

İlk olarak A.M. Julien adında bir Fransız vatandaşı tasarladığı ilginç tiyatro festivalini gerçekleştirebilme olanağını bulamasa bugünkü 27 Mart Dünya Tiyatro Günü'nden söz edilemeyecekti. A.M. Julien'in önyak olduğu bu girişim 1954 yılı ilkbaharında, Paris'de, deneysel çalışmalarını sergileyecek yabancı topluluklara açık bir festival olarak doğdu. Adı da şöyle kondu: "THEATRE DES NATIONS" (Uluslar Tiyatrosu). Fransa dışından çeşitli uluslardan davet edilen tiyatro toplulukları o yıl Paris'e geldiler ve çalışmalarını sergilediler. 1955 ve 1956 yıllarında yinelenen bu festival o denli başarılı oldu ve ilgi topladı ki 1957'de festivale resmi bir nitelik kazandırıldı ve sağlanan çeşitli olanaklardan yararlanılarak daha büyük boyutlarda uygulamaya geçildi. Nitekim 1957 yılı ilkbaharında Mart ayından Temmuz'a dek Paris'de "Sarah Bernhardt Tiyatrosu"nda birbiri ardından 16 topluluk 9 değişik dilde birbirinden başarılı oyunlar sergilediler.

Bu tarihten başlayarak festivale katılan yabancı toplulukların sayıları giderek arttı. Gerek toplulukların, gerekse sergilenen oyunların nicel ve nitel yapısı genişledi ve A. M. Julien'in düşlediği evrensel bir kapsama ulaştı. Klasik, neo-klasik ve modern oyunlardan opera ve bale temsillerine; dans ve tiyatro karışımı gösterilere; belirli bir tür içine sokulamayan deneysel çalışmalardan Uzakdoğu'nun "Pekin Operası", "Kore Operası", Japon "No" ve "Kabuki" Oyunları Dansçıları'nın "Exotic" olarak nitelendirilen gösterilerine dek yaygınlaşabilen geniş ve zengin bir "Evrensel Tiyatro Festivali" durumuna geldi.

Festivalin ilginçliği yalnızca bu denli geniş gösteriler yelpazesine kapılarını açmasından kaynaklanıyordu. Seyirciler çeşitli ülkelerden gelen ve kendi dramatik geleneklerinin en seçkin örneklerini sergileyen, uzman-

laşmış toplulukları izlemek olanağını buluyorlardı. Örneğin Shakespeare'i İngiltere'den gelen "Old Vic" den; Cehov'u Rusya'dan gelen "Moskova Sanat Tiyatrosu"ndan; Brecht'i Doğu Almanya'dan gelen "Berliner Ensemble"dan; Goldoni ve Pirandello'yu İtalyan'lardan; O. Neill'i Amerikalılardan izleyebilme olanağı festivalin sağladığı küçümsenmeyecek başarılarıydı. Her ulus dünya tiyatro repertuarına kendi sanatçıların getirdiği katkıyı kendi dil ve biçim anlayışıyla getiriyordu.

Festivalin başka bir ilginç yönü bir ülkenin tiyatro geleneğinin ürünü sayılan herhangi bir yapının bir başka ülke tarafından nasıl yorumlanabileceğinin de izlenebilmesiydi. Moliere'i Kanadalılar ve Faslılardan; Sartre'ı Almanlardan, Brecht'i İsraillilerden seyretmek hem tiyatro severler hem tiyatro sanatçıları açısından ilgi çekici ve yararlı oluyordu. Birbirinden farklı sahneleme ve oyunculuk anlayışlarını sergileyen bu denli değişik topluluğun kısa bir süreç içinde yaptıkları gösteriler sanatçıları birbirlerini tanıma izleme ve değerlendirme olanaklarını sağlıyor ve tiyatronun evrensel birleştirici, tüm insanlığı dostluk ve barış anlayışı içinde bir araya getirebilme niteliği somut bir biçimde gerçekleşmiş oluyordu.

Dünyanın hemen her köşesinden tiyatro severleri ve tiyatro çalışanlarını bir araya getirmeyi başaran "Theatre Des Nations" yalnızca yılın belli bir döneminde oyunlar sergileyen bir ilginç festival olarak kalmakla yetinmedi. Yılda on bir kez çıkan bir de yayın organı oluşturdu. Başlangıçta: "RAN-DESVOUS DES THEATRES DU MONDE" (Dünya Tiyatrolarının Randevusu) başlığını taşıyan bu yayın günümüzde: "THEATRE: DRAME, MUSIQUE, DANSE" (Tiyatro: Dram, Müzik, Dans) adıyla tanınıyor. Tiyatro alanının seçkin kişilerine tiyatronun çeşitli konularında konferanslar hazırlıyor. Bunları Fransa'dan ve

dünyanın pek çok yöresinde üyesi bulunan binlerce okuruna ulaştırıyor. İlginç konularda tartışmalar açıyor daha özgün konularda kongreler düzenliyor; buralarda varılan sonuçları özel sayılar halinde yayınlıyor. Bütün bunların yanında "Uluslararası Tiyatro Teknisyenleri Birliği" ve "Tiyatro Eleştirmenleri Birliği" adı altında iki de önemli uluslararası örgütü oluşturmayı başaran bu kuruluş her yıl artan sayıda oyuncu, topluluk ve seyirciyi bir araya getirmeyi amaçlayan gelişim çizgisinde çalışmalarını sürdürmekte. 1947 yılı Haziran ayı içinde Paris'de ünlü İngiliz oyun yazarı ve eleştirmeni J.B. Priestley başkanlığında yapılan bir toplantı sonunda Birleşmiş Milletler Eğitim, Bilim ve Kültür Kurumu "UNESCO"ya bağlı yeni bir kuruluş doğdu: "International Theatre Institute"(Uluslararası Tiyatro Enstitüsü) adı verilen bu kurum tiyatro sanatçıları, tiyatro bilimcileri arasında uluslararası düzeyde fikir alışverişine ve çeşitli araştırmalarda işbirliğine yardımcı olmak amacıyla 1948 yılı Haziranında Paris'deki merkeze bağlı 48 ülkede yerleşik ulusal temsilcilikler biçiminde örgütlenmesini tamamladı. "World Theatre" (Dünya Tiyatrosu) adıyla iki aylık sayılar halinde yayınlanan bir de yayın organı oluşturdu. Bu uluslararası örgüt de iki yılda bir kendisine üye ülkelerden birinin başkentinde dünya çapında bir kongre düzenliyor. Bu kongrelerin yanı sıra oyunculuk eğitimi, tiyatro mimarisi vb. özgün konularda konferanslar ve kollokyumlar düzenliyor. Dünya Tiyatro Günü'nün oluşumunda işte bu iki girişimin payı var. Uluslararası Tiyatro Enstitüsü 1962 yılından başlayarak kuruluş amaç ve ilkeleri doğrultusunda topluluğa üye ülkelerde kutlanmak üzere bir tiyatro günü saptanmasını kararlaştırdı. 2500 yıllık bilinen geçmişi boyunca tüm insanların ortak bir anlatım aracı durumuna gelmiş; dünya uluslarının birbirlerine yaklaşmalarında, birbirlerini anlamalarında değerli bir yer tutan tiyatro sanatının çağımızda, çağımız için yaşamak isteğini bir kez daha anlatmak; bu yaşamın vazgeçilmez unsurlarından biri olduğunu hatırlatmak; eğitici ve yükseltici görevini belirt-

mek; kültür gelişmesindeki değerli yerini unutturmamak amacıyla düzenlenecek bu gün için bu amaçları uluslararası düzeyde 1954'den beri gerçekleştirmeye çalışan "Uluslar Tiyatrosu"nun açılış tarihi uygun görüldü: "27 Mart."

Uzakdoğu'dan Kuzey Avrupa'ya, Afrika kıyılarından Amerika'ya dek uzanan topraklar üzerine yayılmış 48 ülke 23 yıldır her 27 Mart'ta I.T.I'nin (Uluslararası Tiyatro Enstitüsü'nün kısa adı) ulusal merkezlerinin öncülüğünde bu günü kutluyor. Tiyatro sanatının ulusal ve uluslararası sorunları çeşitli konferanslar ve açık oturumlar da dile getirilmeye çalışılıyor bu günde. Ödenekli ve ödeneksiz tiyatrolardan dileyenler kapılarını ekonomik koşulları gereksindikleri ölçüde tiyatroya gitme fırsatı bulamayan seyirciler için ücretsiz ya da çok düşük ücretle açılıyor. Tüm dünya uluslarında kamu oyunun ilgisi tiyatro sanatına, tiyatro-toplum ilişkisinin sağlıklı işleyişine, bu alandaki sorunlara ve çözüm önerilerine çevrilmeye çalışılıyor.

27 Mart Dünya Tiyatro günlerinde, başlangıcından bu yana değişmeyen geleneklerden biri de her yıl bu gün için yayınlanan bildiriler. Uluslararası Tiyatro Enstitüsü 1962 yılından başlayarak Dünya Tiyatro Günü 'nde tiyatrolarda temsil başlamadan okumak, basın, radyo televizyon aracılığıyla yayınlanmak üzere bildiri yayınlıyor. Her yıl dünya ölçüsünde tanınmış bir sanatçıya hazırlatılan bu mesaj Enstitüye bağlı ülkelerin ulusal merkezlerinde ulusal dillere çevriliyor ve dağıtılıyordu.

1977 yılına gelinceye değin evrensel nitelikli olan bu bildirileri hazırlayanlar arasında Maurice Bejar gibi bir bale sanatçısı; Dimitri Shostakoviç gibi bir besteci; Rene Maheu gibi bir düşün adamı; Jean Cocteau, Arthur Miller, Eugene Ionesco, gibi oyun yazarları; Sir Laurence Olivier, Jean Louis Barrault, Jean Vilar, Helena Weigel, Peter Brook, Luchino Visconti, Richard Burton, Ellen Steward, Radu Belligan gibi tiyatro sanatçıları; Asturias, Neruda gibi şairler görüldü.

Gençlik... Gençlik... Gençlik... Gençlik... Gençlik... Gençlik... Gençlik... Gençlik...

Soru

"Kapitalizme, komünizme, faşizme ve emperyalizme karşı direneceğiz" şeklinde yeminler eden Ülkücüler, ne olduklarını ve kime hizmet ettiklerini gizlemek için mi bu yeminin arkasına sığınıyorlar?

Polemik

CTP Referandumda "EVET" kampanyasına yalnız girmeye hazırlanıyor. Yoksa referandum sonucu kesinleşti de, anlaşma sonrasındaki seçimlerin hesabını mı yapıyorlar!

Üniversite Günlüğü

Barış yanlısı gençlerin belirli yerlerde oluşturmaya başladığı "Barış İçin Gençlik İnisiyatifleri" üniversitelere nasıl taşınabilir?

Barış için biraraya gelen Kıbrıslı Rum ve Kıbrıslı Türk gençlik örgütleri 28 Mart'ta ortak bir festival düzenlediler. Festival öncesi 26 Mart tarihinde Ledra Palace'ta yapılan basın toplantısında okunan deklarasyonu sizlere sunuyoruz.

İki Toplumlu Gençlik Formu ortak deklarasyonu

"28 Mart 2004 tarihinde, "Federal Çözümüne dayalı birleşik bir Kıbrıs için gençlik" başlığı ile Akropolis Parkı'nda, İki-Toplumlu Gençlik Festivali düzenleyecek olan gençlik örgütleri, EDON, CTP Gençlik Kolları, NEDİSİ, BDH Gençlik Kolları, NEDİK, TKP Gençlik Kolları, NEOS, BKGH, NEOİ, KSP Gençlik Birimi, ONED, CABP Gençlik Kolları ve YBH Gençlik şu ortak açıklamayı yaparlar:

1. Federal çözüme dayalı barışçıl ve

Topluluğun, gösterebilecekleri en iyi çabayı göstererek BM'nin çabalarını desteklemelerini ve yardımcı olmalarını temenni ediyoruz. Yeniden canlanmış böyle bir inisiyatif en erken bir zamanda Kıbrıs sorununa geniş, çalışabilir ve kalıcı, yukarıda da tarif edildiği gibi bir çözüm elde etmeye yöneliktir.

4. Tüm taraflara Annan Planının felsefi içinde, geriye kalan boşlukları doldurma ve hem Kıbrıslı Rumlar ve hem de Kıbrıslı Türkler lehine olacak değişiklikleri yapmaları ve Planı daha

devam edecek ve böylelikle bir çözüm ve ortak vatanımızın yeniden birleşmesi davamızı güçlendirecektir. Birleşik bir Kıbrıs'ın 1 Mayıs'ta Avrupa Birliği'ne girmesini istiyoruz. Kıbrıs gençliği artık ayrımcı ve bölücü milliyetçi politikalar tarafından yanlış yola yönlendirilememektedir. Bizim vizyonumuz, halkın barış, güvenlik, demokrasi ve refah içinde yaşadığı federal çözüm temelinde birleşik bir Kıbrıs'tır."

Festival Günü

Gençlik Forumu'nun düzenlediği iki toplumlu festival Akropolis Parkı'nda gerçekleştirildi. Çocuklara yönelik çeşitli aktivitelerin, halk danslarının, Metropolis müzik grubunun konserinin yer aldığı etkinlikte Kıbrıslı Türk ve Kıbrıslı Rum gençler birarada güzel bir gün geçirdiler ve barış yönündeki istençlerini bir kez daha gerek liderlere gerekse dünya kamuoyuna duyurdular.

birleşmiş bir Kıbrıs'ın 1 Mayıs 2004'de Avrupa Birliği'ne üye olmasına bağlılıklarını teyit ederler

2. Birleşmiş Milletlerin Annan Planı temelinde görüşmeler yoluyla bir çözüm elde etme çabalarına odaklanmaya devam etmekteyiz. Böyle bir anlaşma tek egemenlik ve bir uluslararası kimliğe sahip iki kesimli, iki toplumlu federal bir çözüm sağlamak için BM'nin ilgili kararları, 1977 ve 1979 Üst Düzey Anlaşmaları ve BM Sözleşmesine, uluslararası hukuka ve Acquis Communautaire uygun olmalıdır. Çözüm tüm Kıbrıslılar için temel insan hakları, temel özgürlükler ve sivil hakları ve her iki toplumun politik eşitlik ilkesini gözetmelidir.

3. Bir bütün olarak AB ve Uluslararası

çalışabilir ve böylelikle çözümü daha uygulanabilir kılmaları uyarısını yapıyoruz ki bunun için üzerinde uzlaşılmış görüşme takviminin 3. bölümünden önce bir uzlaşma sağlanmalıdır.

5. Nisan 2003'ten bu yana, hareket özgürlüğündeki sınırlamaların kısmen kaldırılmasının ve Kıbrıslı Rumlarla Kıbrıslı Türkler arasında tanık olunan yeniden bir araya gelme ve etkileşimin, sıradan insanlar arasında varolan barış ve yeniden birleşme için güçlü isteğinin en somut kanıtlarını sağladığını vurgularız. Aynı zamanda, statüko yanlıları hemen her gün kendilerinin ayrımcı ve bölücü milliyetçi politikalarının temelsizliğine tanık olmaktadır.

6. Kıbrıs gençliği barışı ve yakınlaşmayı ileriye taşıma mücadelesine

Politik Ekonomi Ders Notları

Ders No: 5

KAPİTALİZM ÖNCESİ ÜRETİM TARZLARI

1. İlkel Topluluğun Üretim Tarzı

İnsan Toplumunun Oluşumu - Maddi Yaşam Koşulları - İş Aletlerinin Gelişmesi - İlkel Topluluğun Üretim İlişkileri - Kendinden Bitme İşbölümü - Centil Örgütlenme. Matriyarkal Gens. Patriyarkal Gens. - Toplumsal işbölümünün ve değiş tokuşun ortaya çıkması - Özel mülkiyetin ve sınıfların ortaya çıkması. İlkel Topluluğun Çöküşü.

2. Köleliğe Dayanan Üretim Tarzı

Kölecî Düzenin Oluşması - Kölecî Düzenin Üretim İlişkileri. Kölelerin Durumu. - Değişimin daha da değişmesi. Ticaret ve Tefeci Sermayesi. - Köleliğe dayalı üretim tarzının çelişkilerinin keskinleşmesi. - Sömürülenlerin, sömürücülere karşı sınıf mücadelesi. Köle Ayaklanmaları. Kölecî Toplumun Çöküşü.

3. Feodal Üretim Tarzı

Feodalizmin Oluşması - Feodal toplumun üretim

ilişkileri. Köylülerin Feodal beyler tarafından sömürülmesi - Ortaçağ Kenti. Esnaf Loncaları. Tüccar Loncaları - Feodal Toplumun Sınıfları ve Zümreler. Feodal Hiyerarşi - Feodal toplumun üretici güçlerinin gelişmesi - Feodal düzenin bağrında kapitalist üretimin oluşması. Ticaret sermayesinin rolü - Sermayenin ilkel birikimi. Köylülerin toprak ve araziden zorla kovulmaları. Zenginliklerin birikmesi - Serf Köylülerin Ayaklanmaları. Burjuva Devrimler. Feodal Düzenin Çöküşü.

"Evet" Ama, Nefesimiz Ensenizde Olacak

Özdemir Göçer

Kıbrıs Rum topluluğu içinde en geniş işçi ve emekçi kesimlerini etkisi altında tutan parti AKEL'dir. AKEL her zaman Marksist bir parti olduğunu açıklamayı sever. Sahip olduğu kitle tabanını dikkate aldığımız zaman AKEL'in dünyadaki en güçlü, en geniş halk desteğine sahip işçi partisi olduğu söylenebilir. Ama bu durum gerçeği ne kadar yansıtmaktadır? Ne yazık ki AKEL kurulduğu günden bu güne dek hiçbir zaman ideolojik derinliğe sahip olmamıştır. Parti politikasını, strateji ve taktiklerini ML prensipler üzerine oturtmamıştır. Her zaman popülist politikaların peşinden gitmiştir. Bugünkü geniş halk desteğinin en önemli nedenlerinden birisi ne yazık ki budur. AKEL'in 1941 yılında kuruluşuna temel olan anlayışlardan biri de "Rum Cemaatı"ı içerisindeki sekte yapıya son vermek için ENOSİS fikrini savunmak olmuştur. 1 Nisan 1955'te EOKA bombalarıyla kuruluşunu ilan edip ENOSİS hedefini açıkladığı zaman, AKEL, yine "sekte" davranmamak adına EOKA'ya karşı tavır almamış ENOSİS'e karşı çıkmamıştır... İşte AKEL'in hem parti içinde hem de etkin olduğu sendikalar-daki sözde popülist, gerçekte teslimiyetçi tavrı, Türk işçilerin ayrı ulusal sendikalarda örgütlenmesini kolaylaştırmış, Kıbrıs'ta işçi sınıfı hareketinin ulusal temelde bölünmesini ve nihayet adanın coğrafi temelde bölünmesine yol açmıştır. Bu nedenle ben, adamızın bugünkü bölünmüşlüğündün en büyük sorumlusunun ABD, İngiltere, Türkiye, Yunanistan, EOKA, TMT, değil, bunlara karşı sistemli, bilinçli, sınıf mücadelesi temelinde ve uluslararası proletaryanın çıkarlarını gözetken bir mücadele ve direniş örgütleyemeyen AKEL olduğuna inanırım. Şimdi bu pisliliği temizlemekle meşgulüz. Ama bu pisliliği temizlemek mevcut koşullarda ve mevcut yöntemlerle olanaksızdır. Kangren olmuş Kıbrıs sorunu ancak emperyalizmden kopuşla gerçekleşebilir. AKEL'in sol adına, sosyalizm adına hiçbir zaman yapmadığı ama AKEL'den önce var olan, AKEL'in tasfiye ettiği KKK (Kıbrıs Komünist Partisi)'nin de doğru bir hedef olarak tesbit ettiği anti-emperyalist birleşik cephe ve Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti Kıbrıs sorununa nihai çözüm ve kalıcı barış getirebilecek tek formüldür. Bu formülü hemen gerçek-

leştirirsek bu ülkemizde ve dünyadaki güçler dengesinin aleyhimize oluşmaktadır. Ama bizim temel hedefimiz Kıbrıs'ın emperyalist dünyadan koparılmasını sağlamaktır. Attığımız her adım, izlediğimiz her politika bu amaca yönelik olarak, güçler dengesini lehimize çevirmeyi hedeflemektedir. Bizim için her politikanın doğruluğunu isptlamada var olan tek kıstas, Kıbrıs ve uluslararası proletaryanın çıkarlarını ileri götürüp götürmediğidir. Biz bir yandan, gayet net bir şekilde saptanmış olarak gerçekte çalışırken, öte yandan da popülist düşmeden, ve fakat var olan güçler dengesini de göz ardı etmeden elde edilebilecek en iyi sonuçlara ulaşmak için mücadele ediyoruz. Şu anda önümüzde iki alternatif var

1. Annan planı
2. Fiilen bölünmüş Kıbrıs'ta yaşamak.

Aslında ikisinin birbirinden öзде çok farkı yok. Ama ikincisinde adanın kuzeyinde yaşayan nüfus tamamen Ankara'nın militarist anti-demokratik idaresinde yaşamak zorunda bırakılıyor. Ötekinde ise Kıbrıs'ın bölünmüşlüğü meşru bir zemine oturuyor ve Kuzey Kıbrıs'taki halk da dünyadan izole edilmeden yaşama olanaklarına kavuşturuluyor. Emperyalist güçler bize hiçbir seçenek bırakmamışlar. Ya Herru, Ya Merru! diyorlar. Referandum yapıyoruz birinden birini seçin diyorlar. Kimse neden bu referandumda başka seçenekler de yer almıyor diye sormayı akıl edemiyor. Mesela birleşik sosyalist bir Kıbrıs referandumun üçüncü seçeneği olabilir! Ama işlerine gelmiyor. Gücümüz olsa biz onlara proletaryanın çıkarları doğrultusunda bir seçimi dayatırdık. Ama şu anda güç onlarda ve dayatmayı onlar bize yapıyor. Seçin diyorlar ya Annan planı ya da statüko! Ha bu arada da seçiminizi yapmadan önce mal mülk konusunda da anlaşmanız için süre tanıyoruz diyorlar. Şimdi burada bizim çok dikkatli olmamız lazım. Şu anda süren görüşmelerde kimlerin çıkarları pazarlık masasında, Kıbrıs'lı işçi ve emekçilerin mi? Hayır! Türk ve Yunan burjuvazisi ile onların Kıbrıs'taki yerli işbirlikçilerinin. Yani sermayenin. Ama hem kuzeyde hem de güneyde işçi sınıfı bilimini kendine rehber edindiğini iddia eden iki parti var, hükümetlerde. Ama her ikisi de ne diyor: "Referandumda evet demek için

henüz erken. Evet dersek elimizi zayıflatırız, pazarlık gücümüz azalır!" Ulan siz kimi temsil ediyorsunuz? İşçi sınıfını mı, emekçileri mi yoksa sermayeyi mi? Şu kadere bakın ki, şu anda bilim emperyalist uşağı, Denktaş'lar Eroğlu'lar yıllarca bu memlekette İngiliz'in ABD'nin çıkarlarının yılmaz bekçileri, Gladio'nun adamları anti-emperyalist oldu. Biz ise referandumda ne yapacağımızı bilemez haldeyiz. İşçi sınıfının çoğunluğunu etkisi altında bulunduran ve iktidar olan partiler hala pazarlık peşinde. Halka doğru mesajı veremiyorlar. Halbuki halkımızın ve işçi sınıfımızın gerçek çıkarlarını temsil eden parti KSP bu konuda yapılması gerekeni hiçbir tereddüde yer bırakmadan belirledi, hem de çoktan: Annan Planı'na referandumda kayıtsız şartsız EVET. Hem de hiçbir değişiklik, düzeltme vs. de talep etmiyoruz. Bu plan sadece EHVEN-İ ŞER'dir. Kuzeyde yaşayan halkı mandra idaresinden, militarist rejimden AB şemsiyesi altına sokmak için yapılan zorunlu bir tercihtir. Kıbrıs'ta işlerin bu hale gelmesinin baş mimarlarından AKEL'in referandumda hayır deme lüksü yoktur. Bir kez daha popülist politika yapmak yerine zor olanı yapacağız ve bir emperyalist çözüm planı olan bu plana EVET diyeceğiz. Çünkü EVET'in alternatifi daha da kötüdür. Bu durum emperyalistler için bir win-win durumu halkımız ve uluslararası proletarya için ise bir lose-lose durumdur. Başka çare şu an için yoktur. Hayır diyerek Denktaş ve Ankara militarizminin ekmeğine yağ süremeyiz. Görevimiz daha şimdiden bu durumdan en az zararla çıkmanın ve giderek durumu lehimize çevirmenin yollarını bulmaktır. Bizim emperyalistler ailesine mesajımız çok açıktır. "Evet bizi kapana kısırdınız ve sizin planınızı onaylayacağız. Ama unutmayın bizim asıl hedefimiz adamız emperyalizmden koparmak. Üslerinizi ve ordularınızı güzel adamızdan söküp atmaktır. Planınıza evet demekle "zararın neresinden dönersek kardır" fikriyle hareket ediyoruz. Halkımızı Anti-Emperyalist Birleşik Cepheye toplayacak bir mevziye giriyoruz. Nefesimiz ensenizde. Sizi, emperyalizmi er geç hem adamızdan hem de dünyamızdan söküp atacağız.

Kavgamız

ykavgamiz@yahoo.com

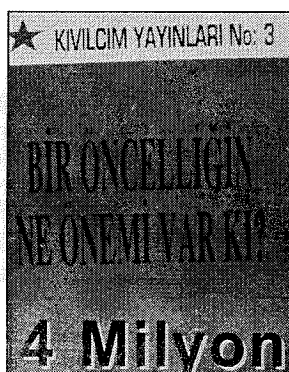
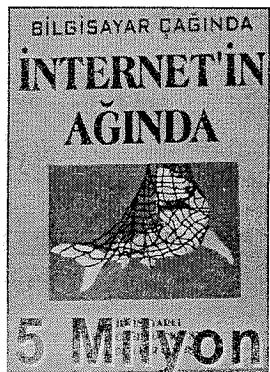
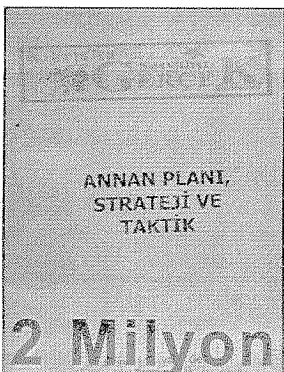
Yusuf ALKIM

Kim Neyin Peşinde?

Son zamanlarda ortaya yeni bir kelime çıktı. Aslında yeni değil, ama en azından bizim felsefemiz için, dahası bu ülkede barış isteyen kesimler için yeni bir kelime. Ulusal çıkar ya da toplumsal uzlaş. Eskiden bizim için bu kelime kesinlikle kabul edilemez bir şeydi, şimdileri durum farklı. Ne de olsa artık pozisyonlar değişti! Lüगतımıza yeni giren bu kelimelerle birlikte ülkemizde mücadelede de yenilikler belirmekte. Cepheler giderek belirginleşirken, bir yanda saflar sıkışmakta, diğer yanda ise çözülmemekte. Eylemlerde "Birlik, Mücadele, Dayanışma" sloganı atmak bir alışkanlıktır bizler için, ama bu sloganın altını doldurmak, anlamını hayata geçirmek pek de önem arzetmez. Ne de olsa herkesin kendi partisi kendi çıkarı var. Şimdi gene diyecekler, "KSG-KSP'ciler saldırır bize!" Yok canım bu saldırı falan değil, sadece görünenler, dahası halkın dedikleri. Belki bazıları halkın değerlendirmelerini küçümseyebilir, "Nasıl biz gene kılıfını uydururuz, tabanımızı da bir güzel uyuturuz" diyebilir. Ama bu halk ne düşünmeyen bireyler yığındır ne de uyutulacak bebek. Elbet onlar da olanları görmekte ve sırası gelince hesap sorulacaklardan hesabını kesecektir. Neden mi bu dönemde böylesi bir yazı yazma ihtiyacı hissettim?! Çünkü bu dönem verilen sözlerin tutulması gereken dönemdir. Çünkü bu dönem halka dönme dönemidir. Belki halk kimileri için sadece seçim zamanı hatırlanacak, onlara şirin görünmek için sözler verilecek bir şey olarak görülebilir. Ama böylesi kritik bir dönemde dahi halka kulak tıkayanlar, ya verdikleri sözleri hatırlamalı ya da sonlarını hazırlamalıdır. Dedik ya saflar sıkışmakta, ama maalesef bu saflar karşı tarafın safları. Bizim tarafta ise saf maf yok. Kimisi anlaşmayı cepte görüp ittifakı yıkar, kimisi elim zayıflar şimdi saf maf olmaz der. Halk ise faşist baskılara uğrar, statükocular tarafından tehdit edilir. Peki kim neyin peşinde? Yani gerçekten anlaşma çantada keklik mi? Yoksa anlaşma Türkiye'nin maskarası olarak mı elde edilecek? Ya da statüko yanlılarına karşı birlik olunursa anlaşma olmayacak?! Yok canım eminim ki kimse bunların hiçbirini savunmuyor. Öyle olsa bile bunu açıkca söyleyemezler zaten. Neyse ne, belki bunlar saçma sapan şeylerdir. Ama ortada bir gerçek var ki, hem de Denktaş kadar gerçek; Faşizm bizler gibi oturmuyor, her geçen gün daha da çok salya saçarak çirkeleşiyor. Ve bizler böyle dağınık durdukça onlar daha da cesaretleniyor. Elbette hiçbir özgürlük bedel ödemedi elde edilmez, ama halka ihanet edenler ve halkı faşizme teslim edenler çok daha ağır bedeller öderler. Kim neyin peşinde olursa olsun, ister Avrupa Paramentosu seçimleri, ister hükümet koltuğu. Hiçbiri, ama hiçbiri bu halk olmadan, peşinde olduğu şeye ulaşamaz. Ulaşsa da artık halkın onuru değil, koltuğun esiri olurlar. Esir değil de, onurlu olmak isteyenler saflara. Belki peşinde olduğumuz şeyler farklıdır, ama ilk önce statükoyu yıkmaya, faşizmi ezmeye. Sonra herkes kendi yoluna gitsin, kime ne! Ama onur için, dahası yok olmamak için şimdi tek yol DAYANIŞMA. Yoksa kudurmuş kurt bozuntuları kuytuda! Birliksen, güçlüysen, korkar, titreyerek kuyruğunu ayaklarının arasına sıkıştırır ve kaçıp gider buralardan, Ama eğer dağınıksan, güçsüzsün, cesaretlenir, daha da kudurur ve saldırır sana. Yıllarca attık sloganı hep beraber, "Faşizme Karşı Omuz Omuz" diye. Şimdi sıra omuz omuz vermekte. Omuz mu vereceksiniz? Yoksa onursuzluğu seçip, faşizme güç mü vereceksiniz?

OKUDUNUZ MU?

Kıvılcım Yayıncılık tarafından yayımlanan kitaplar tüm kütüphanelerde... Kitaplarımıza elden ulaşmak isteyen okurlarımız, 0392 22 70 680 numaralı telefonu arayarak, ya da st-cypru@st-cyprus.co.uk e-mail adresini arayarak bize ulaşabilirler. Kitabınız en kısa sürede sizlere iletilecektir.

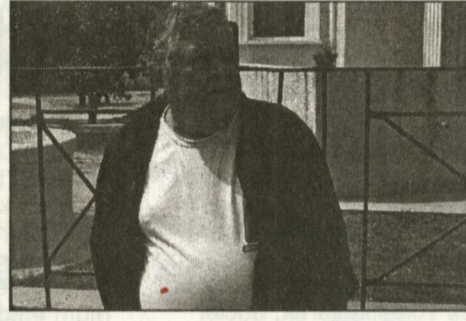

Tiyatro demek Barış demektir...

Tüm dünyada çeşitli etkinliklerle kutlanan 27 Mart Dünya Tiyatrolar Günü, bu yıl ülkemizde ilk kez Kıbrıslı Türk-Kıbrıslı Rum sanatçıların ve bireylerin katılımı ile gerçekleştirildi. "Barışa Evet" sloganı altında düzenlenen karnaval renkli görüntülere sahne olurken, Ülkü Ocak'lı bir avuç faşistin yolu keserek korteji engellemesi etkinliğe gölge düşürdü. Her sene Lefkoşa Belediye Tiyatrosu (LTBT) tarafından düzenlenen etkinlik, 23 Nisan'da kapıların açılması ile bu yıl LTBT ve Satrigo Tiyatrosu ortak etkinliğine dönüştü. Sabah saat 10:00'da Atatürk Kültür Merkezi önünde barışçıl bir havada başlayan yürüyüşe katılan tiyatro

silahlar barış yanlıları arasında tedirginlik yaşanmasına neden oldu. Bekleyiş sırasında "komünistlere ve emperyalistlere geçit vermemek" üzere andiçen ülkücü grup, kurt işareti yapıp tekbir getirdi. LTBT yetkililerinin polis güçlerine, düzenledikleri yürüyüş için çok önceden izin alındığı ve yürüyüşlerine devam etmek istediklerini belirtmesine rağmen, polis güçleri hiçbir girişimde bulunmadı. Ülkü Ocakları tarafından izinsiz olarak düzenlenen provakatif eylem karşısında sessiz kalan polis, LTBT yetkililerinden yürüyüş güzergahını değiştirmelerini talep etti. Provakasyon yaşanmasını istemeyen LTBT yetkilileri, yürüyüş güzergahını

duyduğumuz bu dönemde ve barış görüşmelerinin yapıldığı bu zamanda

bizim de bu barışa katkımız olması gerekiyordu sanatçıları olarak. Zaten tiyatro demek barış demektir. Biz de sloganlarımızı haykırıyoruz hem Türk tarafında hem de Rum tarafında. Zaten eylemimizin adından da belli bu yürüyüş barış içindir ve bizler barış istiyoruz.

(KSG) Bu yürüyüş sırada Ülkücülerin de izinsiz eylem düzenlemesini nasıl değerlendiriyorsunuz?

E.R: Ülkücülerin yaptığı bu eylem hakkında şunları söyleyebilirim, maalesef hala daha statükonun bekçileri işte karşımıza bu şekilde dikiliyorlar ve statükonun polisi de onlara destek oluyor. Yani onları dağıtıp bize yol vereceğine bizi dağıtıp onlara yol veriyor. Halbuki bizim yürüyüşümüz izinliydi onlarınki değildi. Zaten bizim hiçbir kötü amacımız yok sadece barış istiyor ve bunun içinde bir karnaval havasında yürüyüş yapıyorduk. Bildiğim kadarıyla onların izni de yoktu.

(KSG) Sayın E.R. bizlere zaman ayırdığınız için ve böylesi bir yürüyüş düzenlediğiniz için sizlere teşekkür ederiz...

Erol Refikoğlu ile yaptığımız röportajdan sonra yürüyüşe katılan Kıbrıslı Türk ve Rum katılımcılar ile yaptığımız röportajlar:

Yürüyüşe katılanlardan Aliye Umanel...

(KSG) Böyle bir günün düzenlenmesi hakkındaki düşüncelerini alabilir miyiz?

A.U: Böyle bir günün çok güzel olduğunu düşünüyorum. Tiyatronun ve

bütün sanat dallarının birleştirici ve barıştırıcı bir yönü olduğunu biliyoruz.bundan daha güzel bir gün düşünülemezdi ve hatta bundan daha

güzel ve önemli bir zaman olamazdı böyle faaliyetler için. O yüzden böyle bir günü çok olumlu karşıyorum.

(KSG) Bu yürüyüşün Ülkücüler tarafından engellenmesi hakkında ne düşünüyorsunuz?

A.U: Bunu benim mantığım almıyor. Düşünsem de bir neden bulamıyorum, bu etkinlik sonuçta sanat merkezli bir yürüyüşür sanatında barışı savunması tabii ki doğaldır. O yüzden bu tür engellemeleri benim mantığım almıyor.

Anna Yeorgiu Satrigo Drama Okulu öğrencisi...

(KSG) Bugünkü yürüyüş hakkında ne düşünüyorsunuz?

A.Y: Biz bu yürüyüşü gerçekleştirdik çünkü bunun "Barış" istediğimizi göstermek için en iyi ve barışçıl yol olduğunu düşündük. Bana göre sanatçılar bu konuda herkesten daha duyarlı olmak zorundalar.

(KSG) Bugünkü yürüyüşünüz sırasında sizi engelleyen Ülkücü grup hakkında ne düşünüyorsunuz?

A.Y: Öncelikle bu kendi fikrim ve ben bu kişileri hiç sevmedim. Bu olayı yaşamak benim için gerçekten de üzüntü vericiydi. Çünkü bizler bu yürüyüşü barışçıl bir şekilde gerçekleştirdik ve kimseye zarar vermedik. Ama onlar bize izin vermedi.

(KSG) Peki Kıbrıs Sorunu hakkında ki düşüncelerini alabilir miyiz? Annan Planına nasıl bakıyorsunuz?

A.Y: Bu gerçekten zor bir soru. Bence eğer bir çözüm bulabilirsek bu mükemmel olur, fakat bu gerçekten de zor bir şey. Çünkü insanların çoğu plan hakkında henüz net değiller ve her ne kadar çözümü arzuluyor olsalar da, şu an plan için "Evet" demeleri hiç de kolay değil. Görüşmelerin sonunda ortaya çıkacak olan planın son şeklinden sonra bu konu daha çok netleşecek.

(KSG) Bu görüşmeler sonrasında bir anlaşmaya varılacağına inanıyor musunuz?

A.Y: Sanırım hayır. Ben iyimser değilim. Bunu isterdim, fakat bu konuda iyimser olamıyorum.

(KSG) Çok teşekkürler Anna...

sanatçıların giydikleri ilginç kostümler ve üzerlerinde Türkçe-Rumca "Barış" yazılı renkli bayraklar korteje bir karnaval havası kattı. Düzenlenen eylemin amacı, sırası ile; Sarayönü ve Ledra Palace güzergahını kullanarak Güney Kıbrıs'a geçmek ve yürüyüşleri-

ni Elefteri Meydanı'nda sonlandırmaktı. Yaklaşık 250 kişinin katılımı ile başlayan yürüyüş, kortej İnönü Meydanı'nı geçer geçmez Ülkü Ocakları tarafından organize edilen 40 kişilik bir grubun barikatı ile karşılaştı. Amaçlarının Denктаş'ı sarayında ziyaret edip, şükran sunmak olduğu belirtilen ülkücü grup, "Barış'a Evet" kortejinin geçişine izin vermeyince, araya polis girdi ve iki grup bekleyişe geçti. Bir süre sonra olay yerine gelen Çevik Kuvvet ise ilk önce "Barış'a Evet" kortejine yöneldi, barış yanlısı grubun slogan atmaya başlaması ile geriye çekilen Çevik Kuvvet, daha sonra iki grup arasında barikat kurarak beklemeye başladı. Çevik Kuvvet ekip-lerinin taşıdıkları pompalı ve gazlı

değiştirerek, kortejin "Cumhurbaşkanlığı Sarayı" önünden yürüyüşe devam etmesini sağladı. Daha sonra kortej Ledra Palace önüne gelerek iki toplumlu "Barışa Adımlar"folklor grubunun gösterisini izledi. Gösteri sonrasında topluca

Güney'e geçiş yapan kortej, yürüyüşlerini herhangi bir olay yaşanmadan Elefteria Meydanı'nda tamamladı. Ama "Referandum" tarihinin yaklaşmakta olduğu bu günlerde, küçük de olsa böylesi faşist yapılanmaların gerçekleştirildikleri provakatif eylemler herkesin akıllarında soru işaretleri oluşturdu. Acaba birileri toplumsal çatışma yaratıp, ilerlemekte olan barış görüşmelerini torpillemeye mi çalışıyor?

Eylem sırasında LTBT yetkilisi Erol Refikoğlu (E.R.) ve bazı katılımcılar ile olaylar hakkında röportaj yaptık. Öncelikle sizlere E.R. ile yaptığımız röportajı sunuyoruz.

(KSG) 27 Mart Dünya Tiyatrolar Günü'nde böylesi bir yürüyüşü düzenlemenizin nedeni nedir?
E.R: Bu gün 27 Mart Dünya Tiyatrolar günüdür bildiğiniz gibi. Tiyatro demek Barış demektir. Barışa en çok ihtiyaç

Kıbrıs'ta
Sosyalist
GERÇEK

Sahibi: Kıvılcım Ltd.
Adres: Şht. İbrahim Yusuf Sok. ATÖ Apt. No:5 K.Çiftlik / Lefkoşa
Tel: 0392 22 70 680 Fax: 22 70 681

Baskı:Toplumcu Ltd.
Cengiz Han Sok. No:7 Köşklüçiftlik-Lefkoşa Tel:227 48 72

web: www.st-cyprus.co.uk
e-mail: st-cypru@st-cyprus.co.uk